

Møteinnkalling

Utvalg: Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Møtested: Sulitjelma Hotell
Dato: 19.09.2014
Tidspunkt: 09:00

Eventuelt forfall må meldes snarest på tlf. 974 35783. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Orienteringssaker:

Sigrid Engen v. Universitetet i Tromsø:

«Lokal forvaltning av verneområder / Turisme i nasjonalparker»

Elsa Reimerson v. Universitetet i Umeå

«Förvaltning av skyddade naturområden på urfolks traditionella marker, med ett särskilt fokus på de svenska och norska delarna av Sápmi».

Gudbjørg Navjord

«Vertskapskurs for Nasjonalparkkommuner»

Minner om befarung i Junkerdal Nasjonalpark torsdag 18. september med oppmøte klokka 08:00 på Sulitjelma hotell. Eget program for dagen blir sendt ut pr. e-post.

Saksliste

Utvalgs- saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv- saksnr
ST 25/2014	Godkjenning av innkalling / protokoll		2003/577
ST 26/2014	Referatsaker		2003/577
RS 26/2014	Vedtak - Klagesak om vilkår gitt i dispensasjon - Junkerdal Nasjonalpark - Stein Halvorsen		2012/3464
RS 27/2014	Befaring i Storlia naturreservat, Inge Ingvaldsen, Johan-Petter Røssvoll, Lars Kristian Bjellanes		2012/8298
RS 28/2014	Behov for brun-skilting av nasjonalparkene i Midtre Nordland		2013/7487
ST 27/2014	Delegerte saker		2003/577
ST 28/2014	Storlia Naturreservat - Klage på vedtak om dispensasjon fra verneforskriften til uttransport av elg med ATV m. belter - Ken-Roger Olsen		2014/4214
DS 19/2014	Søknader om dispensasjon fra verneforskriften - Storlia naturreservat - Ken-Roger Olsen - Uttransport av elg med ATV		2014/4214
DS 20/2014	Søknad om dispensasjon for motorferdsel til hytte ved Store Gåsvatnet - Gåsvatnan landskapsvernområde - Viggo Skogmo		2014/4797
DS 21/2014	Dispensasjon - motorferdsel - Leiekjøring med snøskuter, Gåsvatnan landskapsvernområde - Sten-Jerry Stormo		2014/5040
DS 22/2014	Låhko nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for frakt av varer og utstyr fra Namnlaus til Røde Kors kurssted ved Nedre Naver - Anne Marit Olsen / Line Peggy Pedersen		2014/3695
DS 23/2014	Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon for lavtflyging med helikopter i forbindelse med geofysisk måling - Drake Resources Ltd		2013/5903
DS 24/2014	Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - Motorferdsel - Saltfjellet/Svartisen nasjonalpark - Gåsvatnan landskapsvernområde - Rolv-Erling Iversen		2014/4796
DS 25/2014	Låhko nasjonalpark - søknad om dispensasjon for barmarkskjøring - Saltfjellet reinbeitedistrikt		2014/5507
DS 26/2014	Dispensasjon for motorferdsel - Transport med snøskuter til egen hytte - Gåsvatnan landskapsvernområde - Inger og Sten-Jerry		2014/5040

	Stormo	
ST 29/2014	Låhko nasjonalpark - Klage på vedtak om dispensasjon fra verneforskriften til transport av varer og utstyre ved Nedre Naver - Vitar AS	2014/3695
ST 30/2014	Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - Storlia naturreservat - Ken-Roger Olsen - Fastmontering av saltsteinstasjoner i berg	2014/4214
ST 31/2014	Søknader om dispensasjon fra verneforskriften - Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark - Ken-Roger Olsen - Helikopterflyging sanking av sau	2014/4214
ST 32/2014	Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Dispensasjon for bruk av ATV med belter for transport av felt elg	2014/4137
ST 33/2014	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Dispensasjon for transport av elgslakt med ATV med belter . av Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - Transport av elgslakt - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark - Freddy Olsen	2013/5948
ST 34/2014	Innfallsporster nasjonalparker Midtre Nordland nasjonalparkstyre- Oversikt og tilstand	2013/7487
ST 35/2014	Eventuelt	2003/577

ST 26/2014 Referatsaker

DET KONGELIGE
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENT

Mottatt FM-NO

16 JUNI 2014

Stein Halvorsen
Lillealmenningveien
8255 RØKLAND

Deres ref

Vår ref
12/5924

Dato
11.06.2014

Avgjørelse i klagesak om vilkår satt i dispensasjon til bruk av snøskuter i Junkerdal nasjonalpark

Vi viser til klagesak oversendt til Miljøverndepartementet (nå Klima- og miljødepartementet) 19. mars 2013 og Stein Halvorsens uttalelse i saken 9. april 2013.

Klima og miljødepartementet opprettholder nasjonalparkstyrets vedtak om dispensasjon for transport av ved, materialer mv. til hytte ved Solvågvatnet. Klage fra Stein Halvorsen over vilkårene for dispensasjonen tas ikke til følge. I vurderingen har departementet særlig lagt vekt på at det påklagete vilkåret om kjøretidsbegrensning, som bl.a. forbyr kjøring mellom kl 11 og kl 16, er satt av hensyn til utøvelse av friluftsliv. Departementet vektlegger også at det på tross av tidsbegrensningene er mulig å transportere proviant, materiell og ved til hytten. Vilkåret om kjøretidsbegrensning er i samsvar med forvaltningsplanen, og tilsvarende hva alle hytteiere i verneområdet må forholde seg til. Etter departementets syn har vilkåret saklig sammenheng med dispensasjonen, og kan heller ikke anses som uforholdsmessig tyngende eller urimelig.

Sakens bakgrunn

Junkerdal nasjonalpark ble etablert januar 2004. Verneforskriften for nasjonalparken angir rammen for hva som er tillatt innenfor nasjonalparken. Etter § 3, pkt. 6.1 er det i utgangspunktet forbud mot all motorisert ferdsel i nasjonalparken. Verneforskriften § 3, pkt. 6.3 åpner imidlertid for at forvaltningsmyndigheten, Midtre Nordland nasjonalparkstyre, kan gi dispensasjon fra dette forbudet.

Stein Halvorsen søkte 9. mai 2012 om dispensasjon for frakt av proviant, materiell og ved

med snøskuter til sin hytte ved Solvågvatnet innenfor nasjonalparken fra 1. november til og med 1. mai mellom 07.00-23.00 uten kjøretidsbegrensninger. Hytten er etter det opplyste bygget etter at vernevedtaket kom i 2004. Det vises i søknaden til at det er få turgåere i nasjonalparken, og at de fleste befinner seg i området utenfor nasjonalparkgrensen. Stein Halvorsen viser i sin søknad videre til at et kjøreforbud midt på dagen tidligere har medført en del unødvendig venting i forbindelse med frakt av ved.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre ga 4. september 2012 Stein Halvorsen dispensasjon til begrenset bruk av snøskuter på snødekt mark for transport av varer og utstyr til hans private hytte ved Solvågvatnet. Det er knyttet flere vilkår til dispensasjonen, blant annet at transport for mars og april kun tillates mellom 07.00-11.00 og 16.00-23.00 og at langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.

Stein Halvorsen klaget 21. september 2012 på nasjonalparkstyrets nevnte vilkår om tidsbegrensning.

Nasjonalparkstyret opprettholdt i møte av 6. desember 2012 vilkårene. Det ble lagt til grunn at det ved klagen ikke hadde kommet nye momenter som ga grunnlag for omgjøring av vedtaket.

Klagen ble oversendt Direktoratet for naturforvaltning for forberedende klagebehandling 18. desember 2012.

Direktoratet for naturforvaltning sendte sin tilrådning til Miljøverndepartementet i brev 19. mars 2013.

Nasjonalparkstyrets vurdering

I sin vurdering redegjør nasjonalparkstyret for det rettslige grunnlaget for forvaltningen av nasjonalparken, verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark, og den ulovfestede vilkårslæren som åpner for at forvaltningen har en begrenset adgang til å stille vilkår ved forvaltningsvedtak. Det vises også til forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark, som angir retningslinjer for behandling av søknader om motorisert ferdsel for å fremme verneformålet.

Nasjonalparkstyret legger vekt på at vilkår om tidsbegrensning i perioden mars til april er satt for alle som har fått dispensasjon til frakt av varer og utstyr til hytter innenfor nasjonalparken, og at utfordringene med snøforholdene ved motorisert transport i området vil gjelde for alle som har hytte innenfor nasjonalparken. Nasjonalparkstyret mener at muligheten til å frakte bagasje og utstyr til hytta ikke er nevneverdig redusert med den aktuelle tidsbegrensningen, med lange lyse dager i april som gjør det mulig å utføre transporten et godt stykke utover dagen og kvelden etter klokken 16.00.

Nasjonalparkstyret vektlegger også at sjansen for at flere benytter marka til turformål er større når dagene blir lengre. Nasjonalparkstyret mener at tidsbegrensningen er et viktig virkemiddel for å sikre ulike brukerinteresser i nasjonalparken, enten det skal fraktes utstyr til hytta eller noen ønsker å ta en skitur for å oppleve landskapet og stillheten.

Klagers anførsler

Stein Halvorsen viser i klagen til at snøforholdene fra november til mars er mindre gunstige for transport med snøskuter fordi snøen er løs og ofte fokker i fonner. Storparten av transporten skjer derfor i april når snø- og kjøreforholdene er gode. Solen smelter snøen på dagen, og nattefrosten sørger for et veldig godt tak i snøen. Stein Halvorsen stiller i klagen også spørsmål ved hjemmelsgrunnlaget for vilkårene i dispensasjonen.

I sin uttalelse til departementet viser Stein Halvorsen til at nasjonalparkstyret har satt vilkårene av hensyn til utøvere av friluftsliv, at Direktoratet har spekulert i at det *trolig* er flest turgåere i perioden mellom klokken 11.00 – 16.00 og han viser også til at Direktoratet uttaler at dagene er lengre i april og at det kan kjøres utover kvelden.

Til dette uttaler han at han er den eneste som har hytte i gjeldende område med unntak av et båtnaust tilhørende en jeger og fiskeforening, som det ikke er forsvarlig å benytte om vinteren. Han viser i denne sammenheng til et styrevedtak om at hytten ikke skal leies ut vinterstid. Stein Halvorsen uttaler at siden han fikk byggetillatelse i 2004, har han kun ved tre tilfeller truffet på andre utøvere av friluftsliv.

Stein Halvorsen mener det er svært urimelig at hans klage ikke blir tatt hensyn til. I denne sammenheng uttaler han at han har fått tillatelse fra gårdseiere i Evenesdal i Saltdal kommune til å starte med snøskuteren fra deres gårds plass, men under visse forutsetninger som at husfreden ikke skal forstyrres tidlig på morgenen. Han viser til at dette innebærer at han tidligst kan begynne å laste opp utstyr kl. 09.00 og få opp et lass innen klokken 11.00. Fra Evenesdal til hytten er det 14 km, hvor 5,2 km er gjennom nasjonalparken. Han viser til at vårnettene i Nord-Norge kan være svært kalde og gi god skare, men at solen på ettermiddagen i mars og april er så sterk at skaren tiner og skaper vanskelige kjøreforhold frem til skaren blir hard igjen rundt midnatt, og at dette i praksis vil si at transport på ettermiddagen etter kl. 16.00 medfører svært liten last og ødelagt løype.

Stein Halvorsen viser videre til den ulovfestede vilkårs læren. Han mener at vilkårene satt i dispensasjonen ikke har saklig sammenheng med begunstigelsen og er uforholdsmessig tyngende og urimelig, og kan ikke se noen skadevirkninger eller ulemper med å gi tillatelse til transport uten tidsbegrensninger. Stein Halvorsen uttaler endelig at han mener at det må brukes fornuft der det er terrengforhold som gjør at transport stort sett blir umulig grunnet firkantet regelverk som ikke på noen måte gagnar lokalbefolkningen, og spør hvem nasjonalparkene er til for, forvaltningen eller befolkningen som bor og bruker områdene og har rettigheter der.

Direktoratet for naturforvaltnings forberedende klagebehandling

I sin vurdering legger direktoratet vekt på at vilkårene i dispensasjonen er satt av hensyn til utøvere av friluftsliv. Det vises i denne sammenheng til verneforskriften § 2 andre strekpunkt hvor det heter at formålet er å stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.

Direktoratet legger til grunn at de fleste turgåere benytter området mens det ennå er dagslys, og at det trolig er flest turgåere i perioden mellom kl. 11.00 og 16.00. Direktoratet legger vekt på at stillhet og opplevelse av naturens egne lyder er en del av naturopplevelsen, og mener at målsettingen om å stimulere til bruk av området ved enkelt og tradisjonelt friluftsliv derfor blir best ivare tatt ved at det er minst forstyrrelser i den perioden hvor området blir mest benyttet. Direktoratet mener derfor at det er en saklig sammenheng mellom vilkåret som er knyttet til tillatelsen, og de hensyn som formålsbestemmelsen ivaretar.

Direktoratet mener videre at de begrensinger som er satt med hensyn til kjøretidene ikke gjør at mulighetene til å frakte utstyr og bagasje til hytten blir mindre, og at dette særlig gjelder i april hvor dagene er lengre og det kan kjøres utover kvelden. Direktoratet viser til at de samme vilkår settes til andre som får denne typen dispensasjon, og mener derfor at vilkåret ikke kan anses særlig tyngende eller urimelig.

Direktoratet tilrår at Klima- og miljødepartementet ikke tar klagen fra Stein Halvorsen til følge. Direktoratet gjør samtidig oppmerksom på at det i tillegg til gitte dispensasjon må foreligge en tillatelse til motorferdsel etter motorferdsellovens bestemmelser.

Klima- og miljødepartementets vurderinger

Klima- og miljødepartementet mener at saken er tilstrekkelig opplyst, og at klagen kan behandles.

Klageinstansen kan prøve alle sider av saken, jf. forvaltningsloven § 34. Klageinstansen kan treffe nytt vedtak i saken eller oppheve vedtaket og sende saken tilbake til underinstansen for helt eller delvis ny behandling.

Klagen behandles etter forskrift 9. januar 2004 nr. 8 om verneplan for Junkerdal (verneforskriften), Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark (forvaltningsplanen) og den ulovfestede vilkårslæren.

De påklagete vilkårene om begrensning i kjøretid er satt for å redusere forstyrrelser for naturopplevelsen og friluftsliv, og fremme verneformålet om å stimulere til tradisjonelt og enkelt friluftsliv, jf. verneforskriften § 2. Ettersom de påklagete vilkårene om begrensning i kjøretid er stilt av hensyn til friluftslivet, legger departementet ikke prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8 til 12 til grunn som retningslinjer i sin vurdering.

I utgangspunktet er all motorferdsel forbudt i nasjonalparken, jf. verneforskriften § 3 pkt. 6.1. Etter § 3 pkt. 6.3 kan det imidlertid gis dispensasjon fra dette forbudet, blant annet til "bruk av beltekjøretøy på vinterføre eller luftfartøy for transport av varer og materialer, vedlikehold av fredseisveier og lignende.", jf. bokstav c.

Forvaltningsplanen gir nærmere retningslinjer for forvaltningen for å fremme verneformålet, jf. verneforskriften § 5. Det følger av forvaltningsplanen at det er en målsetning at motorferdsel skal holdes på et minimum, og at nasjonalparken gjennom dette skal være en

kilde for stillhet og naturopplevelse. Når det gjelder dispensasjoner til hyttekjøring følger det av forvaltningsplanen at "kjøringen skal være til minst mulig sjenanse for andre brukere. I perioden frem til 01.03 kan det kjøres mellom 07.00-23.00, mens det i perioden fra og med 01.03 og ut sesongen er tillatt å kjøre fra 07.00-11.00 og 16.00-23.00. Langfredag og 1. påskedag skal være skuterfrie dager". I Stein Halvorsens dispensasjon ble det som nevnt stilt et slikt vilkår.

At forvaltningen har en sedvanebasert adgang til å stille vilkår ved forvaltningsvedtak følger blant annet av Høyesteretts dom inntatt i Rt. 2003 s. 764. Adgangen er imidlertid begrenset til vilkår som har saklig sammenheng med begunstigelsen og kan ikke være uforholdsmessig tyngende og urimelig.

Departementet vil i det følgende vurdere om det påklagete vilkåret om begrensningene i kjøretiden har saklig sammenheng med dispensasjonen, og om vilkåret er uforholdsmessig tyngende og dermed urimelig.

Snøskuterkjøring kan ha flere negative konsekvenser, både når det gjelder skade og slitasje på vegetasjonen og naturmangfoldet, og forstyrrelser blant annet i form av støy for både utøvere av friluftsliv og rein. En tillatelse til transport med snøskuter har derfor flere skadevirkninger og ulemper, som kan reduseres ved å stille vilkår til dispensasjonen. Vilkåret om begrenset kjøretid er satt for å redusere de ulemper og skadevirkninger dispensasjonen vil kunne ha, særlig for friluftslivet. Friluftslivet er en del av formålet med vernet av Junkerdal nasjonalpark. Departementet legger til grunn at det særlig er på våren når dagene blir lengre, rundt mars og april, og da mest sannsynlig på dagen rundt klokken 11-16 samt på helligdager, at det er mest attraktivt å gå på tur og utøve andre friluftaktiviteter i nasjonalparken. Vilkåret om kjøretidsbegrensninger vil derfor redusere de negative konsekvenser snøskuterkjøringen kan ha på friluftsliv. Dette taler for at det er en saklig sammenheng mellom vilkåret og dispensasjonen.

Stein Halvorsen anfører at han siden han fikk byggetillatelse i 2004 kun ved tre anledninger har truffet på andre utøvere av friluftsliv. Departementet viser til at selv om nærområdet eventuelt er lite benyttet, så vil uansett støy fra snøskuterkjøring kunne nå langt. Det er heller ikke bare dagens utøvelse av friluftsliv som skal hensyntas. Verneformålet er å *stimulere* til friluftsliv og naturopplevelser. Ved at motorferdsel holdes på et minimum, og avgrenses til tidspunkter med lavest mulig konfliktnivå med friluftsliv, vil nasjonalparken også i fremtiden være en kilde for stillhet og naturopplevelse i friluftslivssammenheng.

Departementet har etter dette kommet til at det er en saklig sammenheng mellom vilkåret om tidsbegrensninger og dispensasjonen.

Stein Halvorsen anfører videre at vilkår om kjøretidsbegrensninger er uforholdsmessig tyngende og urimelige. Dette fordi kjøreforholdene i månedene uten begrensninger i kjøretid er mindre gunstige som følge av snøforholdene, og at storparten av transporten derfor skjer i april. Ved kjøringen i april er transporten etter 16.00 vanskelig pga kram snø. Kjøringen må derfor i hovedsak legges til turer på formiddagen mens snøen fortsatt er frosset. Når kjøringen

må avsluttes kl 11 rekker det kun en tur pr. dag. Departementet ser at en begrensning i kjøretid medfører ulemper sammenlignet med en dispensasjon uten begrensninger.

Departementet viser imidlertid til at det uansett er tale om et svært begrenset antall turer hvert år som det er aktuelt å gi dispensasjon for. Dispensasjon skal bare gis i den utstrekning det er nødvendig for transport av ved, materialer etc, og det kan uansett ikke gis dispensasjon for mer enn 6 turer pr. år. Departementet legger til grunn at transportbehovet derfor lar seg løse i de tidsrom som er angitt i dispensasjonen uten nevneverdige problemer. Departementet viser videre til at vilkåret er i samsvar med forvaltningsplanen, og er tilsvarende hva alle hytteiere i verneområdet må forholde seg til.

Departementet har etter dette kommet til at vilkåret ikke er uforholdsmessig tyngende og urimelig i forhold til fordelene vilkåret har for utøvelsen av friluftsliv i nasjonalparken.

Klima- og miljødepartementet tar på dette grunnlag ikke klagen fra Stein Halvorsen til følge.

Vedtak

Klima- og miljødepartementet stadfester nasjonalparkstyrets vedtak 21. september 2012. Klagen fra Stein Halvorsen tas ikke til følge.

Klagen er med dette endelig avgjort. Vedtaket kan ikke påklages.

Med hilsen

Øivind Dannevig
avdelingsdirektør

Linn Helmich Pedersen
førstekonsulent

Kopi til:

Miljødirektoratet, Postboks 5672 Sluppen, 7485 Trondheim
Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø
Fylkesmannen i Nordland, Moloveien 10, 8002 Bodø
Saltdal kommune, Kirkegt. 23, 8250 Rognan
Fauske kommune, Postboks 93, 8201 Fauske
Reindriftsforvaltningen Nordland, sjøgata 78, 8200 Fauske

Saksbehandler, innvalgstelefon og e-post:
Inge Sollund Ingvaldsen,
fmnoiin@fylkesmannen.no

Dato:
21.08.2014

Sak:
2012/8298
Arkiv nr:
432.4

NOTAT

Sak: MIDNOR - Storlia naturreservat - uttak av granplantefelt

Til : Lars Kristian Bjellanes
Fra: Inge Sollund Ingvaldsen

Befaring i Storlia naturreservat med Lars Kristian Bjellanes

Det ble foretatt en befaring i Storlia naturreservat tirsdag 19. august 2014. Tilstede på befaringen var Johan Petter Røssvoll for Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Inge S. Ingvaldsen for sekretariatet og grunneierne Lars Kristian Bjellanes (grunneier gårds- og bruksnummer 77/1) og Yngve Larsen (representant for gårds- og bruksnummer 77/2). Bakgrunnen for denne befaringen var blant annet misnøye med Miljøfaglig utrednings rapport: «Storlia naturreservat i Rana – naturtyper og arealbruk» (Gaarder 2014).

Befaringen startet med en hyggelig samtale hjemme på gården hos Lars Kristian. Det ble gjort ei grundig orientering om historikken til gården og området i og rundt Storlia naturreservat, samt at han informerte litt om hans fremtidsplaner. Det ble også pratet løst om utfordringer blant de lokale grunneierne både på Bjellånes, Storvollen og Stormdalshei i forhold til både vern, bruk og ikke minst turistens bruk av området.

Det første vi oppsøkte var selve inngangen opp mot reservatet. Der så vi på en mulig omlegging av turistforeningsstien. Denne går i dag opp fra gårdsveien inn til nevnte grunneiere, inntil ett av deres redskapshus. Lars Kristian ytret et ønske om å flytte denne stien 50 meter i retning mot Storvollen. Dette vil resultere i at turistene ikke vil strømme inn på gårdsplassen hans. Denne omlegginga kan gjøres uten noen store omkostninger, og det er nærliggende å anta at fotturister vil velge den nye stien da den må anses som en raskere trasé enn å gå dagens traktorvei.

Ved inngangen til Storlia naturreservat kunne grunneier informere om at løveskiltet for Storlia var flyttet på, og at det sto et stykke unna vernegrensa. Dette ble kontrollert med Nordlandsatlas på mobil, og det ble avdekket et relativt stort avvik fra skilt til vernegrense. Skiltet skal stå 20-30 meter lengre inn mot Storlia naturreservat.

Det første plantefeltet man kommer til, som er nevnt i miljøfaglig utrednings rapport (felt 2), starter ved vernegrensa og strekker seg et par hundre meter innover i reservatet. Dette er en forlengelse av granplantefeltene på utsiden av reservatet. Grunneierne var enige om at de synes det var unødvendig å hugge hele plantefeltet slik som det tidligere har blitt vedtatt i styret. De informerte også om at de ikke ville tillate motorisert ferdsel over eiendommen deres for å komme inn til plantefeltet. Det de derimot kunne være interessert i å komme til enighet om er en «estetisk hogst». Dette vil innebære og ta ut granplanter med virkeskader. I disse granplantefeltene vil dette resultere i et betydelig uttak da det synes å være stor andel trær med virkeskader. Det har tidligere blitt vedtatt at feltene skal hugges og det er utbetalt erstatning for at begge feltene skal fjernes.

Et annet moment med den vedtatte hogsten er at de trærne som blir hugget skal ligge igjen i skogen og bidra til en økologisk nedbrytning av trevirket. Dette vil skape en ekstra belastning i form for ferdsel i områder der grunneierne jakter elg. Generelt frykter grunneierne at elgjakta vil forringes dersom disse plantefeltene hugges. Dette går både på ferdsel men også frykt for at elgen ikke lengre vil oppholde seg i terrenget da den søker plantefeltene for skjul og ly. Et annet innspill som er kommet i ettertid fra Ken-Roger Olsen (gårdsbruker på Østre Nylaenget gård) er at disse grankrattene vil være til skade for små lam på beite, som kan sette seg fast i kvistdungene.

En ting som grunneierne hadde stort behov for å belyse var avvikene mellom Miljøfaglig rapport's estimerte gjennomsnittshøyder på trærne i begge feltene, og det som synes å være den reelle gjennomsnittshøyden. I felt 1 og 2 har MU estimert den gjennomsnittlige trehøyden til 2 og 3 meter. Befaring på stedet kunne tyde på at trærne var vesentlig høyere, og jeg har notert meg at de fleste trærne var mellom 5 og 7 meter i begge feltene. Helt innerst i felt 1 var det derimot mange småfalne gran som ikke var mer enn 1,5 – 2 meter høye. Disse vil følgelig trekke ned snittet i felt 1. Likevel synes det å være et stort avvik, både i dette feltet og i felt 2 der alle trærne synes å ha høyder godt over 2 meter.

På slutten av befaringsruten gikk vi en annen rute ned til Bjellanes for å se på en alternativ løsning på turistproblematikken. Det går en traktorvei fra utløpet av Stormdalsåga/Tespa på nedsiden av dagens traktorvei opp til reservatgrensa. Med bru over elva fra samfunnshuset vil dette være en meget godt egnet vei for å sluse inn turister i nasjonalparken/reservatet. En slik innfallsport vil være skjermet for grunneierne og turistene vil i liten grad være til sjenanse. En slik innfallsport vil resultere i store kostnader pga. brubygging og tilrettelegging ved samfunnshuset. Johan Petter Røssvoll skal undersøke kostnadsrammen til et slikt prosjekt.

Helt avslutningsvis stoppet undertegnede og Johan Petter Røssvoll ved den nedlagte skolen på Storvollen. Dette er et område som kommunen eier, og som fra kommunen sin side egner seg godt som ny innfallsport for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Her er kapasiteten mye større enn både Stormdalshei og eksisterende anlegg på Storvollen.

Statens vegvesen Region Nord
Postboks 1403
8002 Bodø

SAKSBEHANDLER: HANNE ETNESTAD

ARKIVKODE: 2013/7487 - 432.3

DATO: 14.08.2014

Behov for brun-skilting av nasjonalparkene i Midtre Nordland

Viser til møte i Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 06.12.2012 hvor representanter fra Statens Vegvesen orienterte styret om mulighet for skilting langs veinettet knyttet til nasjonalparkene i Salten. På møtet ble det konkludert med at nasjonalparkforvaltningen skulle lage en oversikt over ønsket plassering av trafikkskilt og oversende Statens Vegvesen til vurdering.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre ønsker å bedre informasjonen om nasjonalparkene innen sitt forvaltningsområde, viser til vedtak i Midtre Nordland nasjonalparkstyre i sak 23/2014 den 27.06.2014, se vedlagt utdrag fra møteprotokollen. Dette for at både lokalbefolkningen og turister skal gjøres mer kjent med hvor nasjonalparkene ligger, gjøre det enklere å finne informasjon om parkene, samt gjøre det enklere å finne fram til utgangspunkt for turer inn i parkene.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har ansvaret for 5 nasjonalparker, 2 landskapsvernområder og 1 naturreservat. I dag er det kun skiltet inn til Rago nasjonalpark og to – tre plasser inn til Saltfjellet – Svartisen. Det er imidlertid tilrettelagte informasjonsplasser og turutgangspunkt med gode parkeringsmuligheter for nasjonalparkene flere steder langs E6 og fylkesveier i Salten, det er derfor ønskelig å skilte avkjøringer inn til disse, vedlagt en oversikt over ønskede trafikkskilt-plasseringer langs E6 og fylkesveier i Salten.

Nasjonalparkene våre er viktige rekreasjonsområder for lokalbefolkningen, og fordi betegnelsen nasjonalpark for et område trekker til seg mange turister er de også viktige for turistbedriftene i området.

Nasjonalparkstyret ønsker brune skilt som viser mål som har særlig interesse for turisttrafikken, skilt som skal gi opplysning om severdigheter, aktiviteter, friluftsliv m.m. og retter seg mot turister og andre fritidsreisende. Alle rasteplasser, info.punkt og turutgangspunkt for ønskede skilt-plasseringer har informasjon om en eller flere av nasjonalparkene og mulighet for parkering av biler, kapasiteten på parkeringen er imidlertid varierende. Skiltene bør inneholde nasjonalparkens navn, nasjonalparkrose og eventuelt navn på informasjonspunkt eller turutgangspunkt.

Vi ber om en vurdering av den ønskede skiltplasseringen, og om det kan utarbeides en skiltplan for nasjonalparkene i midtre Nordland.

Håper på et positivt svar og ta kontakt ved behov for mer utfyllende informasjon, hvis ønskelig kan sekretariatet for nasjonalparkstyret presentere nærmere de aktuelle lokalitetene for skilting.

Med hilsen

Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter

Kopi til:

Gildeskål kommune	Postboks 54	8138	Inndyr
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Meløy kommune	Gammelveien 5	8150	Ørnes
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Rødøy kommune		8185	Vågaholmen
Beiarn kommune		8110	Moldjord

Vedlegg:

- 1 Kart - Ønsket skiltplassering for nasjonalparkene i Salten
- 2 Oversikt lokaliteter for vegskilt
- 3 Styrevedtak - sak 23/2014 - Oversikt og tilstand til hovedinnfallsportene for nasjonalparkene i Midtre Nordland

ST 27/2014 Delegerte saker

Arkivsaksnr: 2014/4214-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 28.08.2014

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	28/2014	19.09.2014

Storlia Naturreservat - Klage på vedtak om dispensasjon fra verneforskriften til uttransport av elg med ATV m. belter - Ken-Roger Olsen

Forslag til vedtak

Klage fra Ken-Roger Olsen på vedtak i delegertsak 2014/4214-2 for Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 14.07.2014 tas ikke til følge, man endrer ordlyden i vilkåret; «Det skal ikke kjøres på myrområder eller snaufjell» til «Kjøring på snaufjell eller i myrområder bør unngås der det er mulig». Klagen oversendes klageinstansen, Miljøverndepartementet for endelig behandling.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Storlia naturreservat, og skal behandle dispensasjonssøknader og ta stilling til hvordan klager skal behandles. Ken-Roger Olsen har påklaget delegert vedtak 2014/4212-2 for Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 14.07.2014.

Om nasjonalparkstyret velger å opprettholde vedtaket, sendes saken over til Miljøverndepartementet (MD) for endelig behandling. Miljødirektoratet skal forberede klagen. Hvis nasjonalparkstyret fatter et annet vedtak en det delegerte vedtak, er det som et nytt enkeltvedtak å regne. Vedtaket kan da naturlig nok påklages av berørte parter.

Sekretariatet for Midtre Nordland Nasjonalparkstyre fattet følgende vedtak den 17.07.2014 i delegert sak 2014/4212-2:

Ken-Roger Olsen gis med dette dispensasjon fra verneforskriftene for Storlia naturreservat for bruk av ATV til uttransport av felt elg, jfr kap IV, punkt 5 i

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder fra 25. september til 31. oktober 2014
- Dispensasjonen gjelder for ATV med belter, evt. jernhest
- Skogsvei/gammel ferdselsvei skal benyttes så langt som det er mulig.
- Det skal ikke kjøres på myrområder eller snaufjell
- Det skal føres kjørebok for hver uttransportering (bruk eksisterende kjørebok). Det skal samsvare med antall uttransporterte dyr og antall turer.
- Kjøring skal skje så hensynsfullt som mulig i forhold til dyreliv og vegetasjon
- Kjøring skal skje i gangfart eller lavere slik at man unngår kjørespor i terrenget
- All kjøring i reservatet skal skje hensynsfullt og på en slik måte at eventuelle kjøreskader begrenses til et minimum.

Grunnlag for klage

Ken-Roger Olsen oppgir i sin klage at han mener at kjøremønster og marktrykk er mer skadelig enn om man bruker dekk istedenfor belter. Han ønsker at det åpnes for å bruke dekk med lavt marktrykk, da han mener at belter kan gjøre vel så stor skade på terrenget (river opp vegetasjonsdekket) enn om man bruker kraftige dekk beregnet på terreng. Det poengteres også i klagen at det på enkelte partier i Tespdalen i Storlia naturreservat er uunngåelig å unngå å krysse myrer som går vertikalt i terrenget.

Vurdering

Hjemmelsgrunnlag og vurdering av tiltaket er beskrevet i delegert sak 2014/4212-2 datert 14.07.2014. Klagen er sendt innenfor klagefristen til å klage, og må derfor anses som gyldig.

Barmarkkjøring med ATV i et naturreservat med store planteverdier skal vurderes nokså strengt. Miljødepartementet har åpnet for at ATV med belter kan likestilles med jernhest, som det er åpnet opp for ved kongelig resolusjon. Det har derimot aldri vært tillatt å kjøre med terrengkjøretøy med hjul i slike verneområder. Påklager kommer med en del interessante opplysninger om hvordan kjøremønster og akslingstrykk påvirket vegetasjonen ved militærtjeneste på grensa, men man kan ikke på bakgrunn av dette gjøre om forvaltningspraksis til å tillate bruk av hjul. På grunn av faren for å skade vegetasjonen ved bruk av belter er det lagt inn et vilkår om å kjøre i gangfart. Dette skal redusere sjansen for at man river opp vegetasjonen i svinger der akslingene får høyt marktrykk.

Etter nærmere befarig i området bør det åpnes for å mykne opp ordlyden med tanke på kjøring på myrområder. Enkelte plasser i Tespdalen er det slik tiltakshaver skriver i klagen sin; nesten umulig å unngå kjøring på myr. Myrene går vertikalt i terrenget, og man vil få mye kortere kjøretraseer dersom man kan krysse myrene på de smaleste partiene istedenfor å kjøre rundt.

Konklusjon

Delegert vedtak 2014/4212-2 opprettholdes, med en liten endring i ordlyden hva angår kjøring på myrområder.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Fjelltjenesten	Nordlandsveien 70	8626	MO I RANA
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Ken-Roger Olsen	Nylaengveien 44	8630	STORFORSHEI
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Miljøvernavdelingen			
Naturvernforbundet i Nordland	Løftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Reindriftsforvaltningen	Sjøgata 78	8200	FAUSKE

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Forskrift for Storlia naturreservat

Avgjørelse i klagesak om bruk av ATV med belter, snøskuter eller bandvogn ved frakt av elg i Sjunkehatten nasjonalpark

Forvaltningsplan for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark med omkringliggende verneområder

Fra: Ken-Roger Olsen[jimbillkillme@hotmail.com]

Dato: 22.08.2014 09:51:20

Til: Ingvaldsen, Inge Sollund

Tittel: RE: MIDNOR - Søknader om dispensasjon fra verneforskriften - Storlia naturreservat - Ken-Roger Olsen - Uttransport av elg med ATV

Anke på dispensasjon fra verneforskriften - Storlia Naturreservat Frakte elg med ATV

ARKIVKODE: 2014/4214 - 432.3

Her er to ting jeg ønsker ny vurdering på.

Når det gjelder skadeeffekt etter kjøring med atv.

"Det fremgår i Naturmangfoldlovens § 8 at alle vedtak som berører naturmangfoldet skal bygge på

vitenskapelig og erfaringsbasert kunnskap om naturmangfoldet."

Min erfaring er:

Jeg tjenestegjorde på grensa mot Russland i sin tid, her kjørte vi sekshjuling (gamle typen med stive bakakslinger) daglig over myrer og frem til de forskjellige stasjonene samt patruljering. Her måtte forsvaret dekke opp for skader på myrterreng med å legge plastarmering for å begrense skader hvor det viste seg at vegetasjonsdekket ikke tålte påført belastning. Der ble også tilført ny vegetasjon på myrer med helikopter som revegeteringstiltak.

Hva er det som gjør skade?

Høyt marktrykk/ høyt kraft overført til bakken og kjøremønster

Det som ødela mest for forsvaret var uten tvil kjøremønsteret, de fleste under 20 år og brydde seg fint lite om evne til revegetering.

Som tidligere nevnt hadde vi på GSV når jeg tjenestegjorde ca 70 sekshjulinger. Alle med stive bakakslinger noe som medførte stor kraft mot bakken i sving.

Når det gjelder belter, det verste vi gjorde var scooterkjøring på barmark, grunnet påført kraft i sving førte til stygge skader. At dere da ber oss bruke belter blir da noe rart for meg.

At der kunne vært krav om at ATV skulle hatt trekk på alle hjul (=bedre fordeling av kraft) og uavhengig oppheng på alle hjul med differensial på samme aksling(=bedre fordeling av kraft), kunne jeg forstått dersom der var meningen vi skulle kjøre hver dag hele året, vi snakker fremdeles om maks tre elger pr år.

- 1 Ber om at vilkår for bruk av belter blir fjernet. eventuelt omformuleres til dekk med lavt marktrykk
- 2 Samt at kjøring på myr omformuleres til begrenses. Da der i mange tilfeller blir særdeles økning i kjørestrekning for å komme rundt.

Mvh

Ken-Roger Olsen

From: fmnoini@fylkesmannen.no

To: imbillkillme@hotmail.com

CC: gaup66@online.no; post@statskog.no; Postmottak@rana.kommune.no; fmnopost@fylkesmannen.no; erlsolv@online.no; post@miljodir.no

Subject: MIDNOR - Søknader om dispensasjon fra verneforskriften - Storlia naturreservat - Ken-Roger

Olsen - Uttransport av elg med ATV
Date: Fri, 15 Aug 2014 10:59:26 +0000

Til Orientering!

Vedtak:

«Ken-Roger Olsen gis med dette dispensasjon fra verneforskriftene for Storlia naturreservat for bruk av ATV til uttransport av felt elg, jfr kap IV, punkt 5 i fredningsforskriften for Storlia naturreservat med hjemmel i kap VI, punkt 1.»

mvh

Inge Sollund Ingvaldsen

Seniorrådgiver - nasjonalparkforvalter

Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Mobiltelefon: 97435783

Epost: fmnoiin@fylkesmannen.no

MIDTRE NORDLAND NASJONALPARKSTYRE	 	<ul style="list-style-type: none">• Gåsvatnan landskapsvernområde• Saltfjellet landskapsvernområde• Storlia naturreservat
--	---	---

For mer informasjon om Midtre Nordland nasjonalparkstyre

<http://www.nasjonalparkstyre.no/no/Midtre-Nordland/>

Ken-Roger Olsen
Nylaengveien 44
8630 STORFORSHEI

SAKSBEHANDLER: INGE SOLLUND INGVALDSEN

ARKIVKODE: 2014/4214 - 432.3

DATO: 14.07.2014

MIDNOR - Søknader om dispensasjon fra verneforskriften - Storlia naturreservat - Frakte elg med ATV

Vedtak

Ken-Roger Olsen gis med dette dispensasjon fra verneforskriftene for Storlia naturreservat for bruk av ATV til uttransport av felt elg, jfr kap IV, punkt 5 i fredningsforskriften for Storlia naturreservat med hjemmel i kap VI, punkt 1.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder fra 25. september til 31. oktober 2014
- Dispensasjonen gjelder for ATV med belter, evt. jernhest
- Skogsvei/gammel ferdselsvei skal benyttes så langt som det er mulig.
- Det skal ikke kjøres på myrområder eller snaufjell
- Det skal føres kjørebok for hver uttransportering (bruk eksisterende kjørebok). Det skal samsvare med antall uttransporterte dyr og antall turer.
- Kjøring skal skje så hensynsfullt som mulig i forhold til dyreliv og vegetasjon
- Kjøring skal skje i gangfart eller lavere slik at man unngår kjørespor i terrenget
- All kjøring i reservatet skal skje hensynsfullt og på en slik måte at eventuelle kjøreskader begrenses til et minimum.

Bakgrunn

Ken-Roger Olsen fra Østre Nylaenget gård i Rana kommune søker om å få transportere ut elgslakt i forbindelse med årets elgjakt. Jakten skal foregå innenfor og utenfor vernegrensa til Storlia naturreservat i Rana kommune. Store deler av den delen av jaktvaldet som ligger innenfor naturreservatet er meget bratt og uegnet for kjøring med ATV. Det er opparbeidet flere skogsveier innenfor valdets grenser. Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Storlia.

Grunnlaget for avgjørelsen

Storlia naturreservat ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989. Fredningsforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

«Formålet med Storlia naturreservat er å sikre en naturlig utvikling av plante- og dyrelivet i et spesielt skog- og fjellområde i Dunderlandsdalen. Det legges særlig vekt på at området utgjør en nordlig utløper av den vest-europeiske granskogen, har stor plantegeografisk og skogøkologisk verdi, har ei særlig rik skogsli med høystaudebjørkeskog og har viktige funksjoner for fugle- og dyrelivet i regionen.

I tillegg bidrar naturreservatet og sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder til å bevare et stort, sammenhengende område med viktige nasjonale naturverdier og samiske og andre kulturminner.»

Motorisert ferdsel er i utgangspunktet forbudt, jfr. fredningsforskriftens kap. IV, punkt 5.

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til motorisert transport i forbindelse med næringsaktivitet og nødvendig uttransport av elgslakt etter kap. VI, punkt 1 i fredningsforskriften for Storlia naturreservat.

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra verneforskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdier nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Søknaden skal vurderes etter naturmangfoldloven § 8-12

Vurdering

Uttransport av elgslakt med ATV kan tenkes å ha stor innvirkning på bakkevegetasjonen i Storlia naturreservat. Kjøringen vil i all hovedsak skje i de nederste partiene av reservatet, og vil i liten grad påvirke de bratte liene med høgstaudebjørkeskog. Dette på grunn av landskapets karakter og sikkerhetshensyn under kjøring. De mest sårbare områdene ligger i de bratteste liene og på snaufjellet i Storlia naturreservat og er derfor uegnet for både jakta i seg selv og uttransportering av slakt med ATV. På grunn av at omsøkte tiltak vil begrense seg i tid og rom er det derfor naturlig å tro at det ikke vil være til hinder for en «naturlig utvikling av plante og dyrelivet i et spesielt skog- og fjellområde i Dunderlandsdalen». Den omsøkte ATV-kjøringa er derfor ikke i strid med verneformål og verneverdier i Storlia naturreservat.

Det fremgår i Naturmangfoldlovens § 8 at alle vedtak som berører naturmangfoldet skal bygge på vitenskapelig og erfaringsbasert kunnskap om naturmangfoldet. Området i Storlia naturreservat er gjennom to vegetasjonskartlegginger (Høitomt 2010 og Gaarder 2014) godt kartlagt, og sjeldne arter er godt dokumentert i naturbasen. Det finnes en rekke verdifulle områder som følge av kalkrike fjell; for eksempel naturtypene rikmyr, kalkrike områder i fjellet og bekkekløft. Man kan anse kunnskapen tilstrekkelig jfr. kravene i § 8 i nmfl.

På grunn av manglende kunnskap om beltegående ATV gis det en rekke vilkår som må oppfylles. Dette i samsvar med naturmangfoldlovens § 9 – «føre-var prinsippet». Bruk av ATV som «lett terrenggående beltekjøretøy» er en relativt ny forvaltningspraksis som videre må følges opp av oppsyn. Krav til aktsomhet og relativt strenge vilkår vil derfor stå sentralt når man skal vurdere å godkjenne nye dispensasjoner.

Denne kjøringen sammen med annen kjøring i området vil ikke medføre stor samlet belastning for økosystemet. Hovedsakelig vil kjøring foregå etter skogsvei utenfor vernegrensa og vil i så måte ikke skade naturmangfoldet nevneverdig. Likevel kan det tenkes at dersom kjøring skjer uaktsomt og utenfor de vilkårene som er gitt, kan det gjøre stor skade på naturmangfoldet. Derfor er det gitt strenge vilkår, og forventninger til at disse innfris med tanke på nye dispensasjoner.

Det er tiltakshaver som må ta eventuelle kostnader som måtte dukke opp i forbindelse med de vilkårene som er satt, jfr. § 11 i nmfl.

Som nevnt blir det satt flere vilkår som må innfris for at dispensasjonen er gyldig. Dette i samsvar med naturmangfoldlovens § 12 som legger føringer for at man skal ta hensyn til miljøforsvarlige driftsmetoder, herunder frakt av elgslakt.

Konklusjon

Ken-Roger Olsen innvilges dispensasjon til å frakte ut elg med lett beltegående terrengkjøretøy (ATV med belter) med gitte vilkår. Det settes krav til aktsom kjøring med tanke på utstedelse av fremtidige dispensasjoner.

Saksopplysning

Det skal innhentes tillatelse fra grunneier og kommune før kjøringen starter.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Fjelltjenesten	Nordlandsveien 70	8626	MO I RANA
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Ken-Roger Olsen	Nylaengveien 44	8630	STORFORSHEI
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Miljøvernavdelingen			
Naturvernforbundet i Nordland	Lofftjellveien 7	8602	Mo i Rana
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskrift for Storlia naturreservat

Gaarder, G. & Melby, M., W. 2014. Storlia naturreservat i Rana kommune. Naturtyper og arealbruk. Miljøfaglig utredning rapport 2014-16: 1-33

Høitomt, T. 2011. Naturtypekartlegging i verneområder på Saltfjellet 2010. Biofokus-rapport 2011-8: 1-13

Med hilsen

Inge Sollund Ingvaldsen
seniorrådgiver

DS 19/2014 MIDNOR - Søknader om dispensasjon fra verneforskriften - Storlia naturreservat - Ken-Roger Olsen - Uttransport av elg med ATV

DS 20/2014 MIDNOR - Søknad om dispensasjon for motorferdsel til hytte ved Store Gåsvatnet - Gåsvatnan landskapsvernområde - Viggo Skogmo

DS 21/2014 MIDNOR - Dispensasjon - motorferdsel - Leiekjøring med snøskuter, Gåsvatnan landskapsvernområde - Sten-Jerry Stormo

DS 22/2014 Låhko nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for frakt av varer og utstyr fra Namnlaus til Røde Kors kurssted ved Nedre Naver - Anne Marit Olsen / Line Peggy Pedersen

DS 23/2014 Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon for lavtflyging med helikopter i forbindelse med geofysisk måling - Drake Resources Ltd

DS 24/2014 MIDNOR - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - Motorferdsel - Saltfjellet/Svartisen nasjonalpark - Gåsvatnan landskapsvernområde - Rolv-Erling Iversen

DS 25/2014 Låhko nasjonalpark - søknad om dispensasjon for barmarkskjøring - Saltfjellet reinbeitedistrikt

DS 26/2014 MIDNOR Dispensasjon for motorferdsel - Transport med snøskuter til egen hytte - Gåsvatnan landskapsvernområde - Inger og Sten-Jerry Stormo

Arkivsaksnr: 2014/3695-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 29.08.2014

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	29/2014	19.09.2014

Låhko nasjonalpark - Klage på vedtak om dispensasjon fra verneforskriften til transport av varer og utstyr ved Nedre Naver - Vitar AS

Forslag til vedtak

Klage fra Vitar AS på vedtak i delegertsak 2014/3695-432.3 for Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 10.06.2014 tas ikke til følge. Klagen oversendes klageinstansen, Miljøverndepartementet for endelig behandling.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Låhko nasjonalpark, og skal behandle dispensasjonssøknader og ta stilling til hvordan klager skal behandles. Vitar as har påklaget vedtak gjort i delegert vedtak 2014/3695-432.3 for Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 10.06.2014.

Om nasjonalparkstyret velger å opprettholde vedtaket, sendes saken over til Miljøverndepartementet (MD) for endelig behandling. Miljødirektoratet skal forberede klagen. Hvis nasjonalparkstyret fatter et annet vedtak en det delegerte vedtak, er det som et nytt enkeltvedtak å regne. Vedtaket kan da naturlig nok påklages av berørte parter.

Sekretariatet for Midtre Nordland Nasjonalparkstyre fattet følgende vedtak den 10.06.2014 i delegert sak 2014/3695-432.3:

Vedtak 1

Anne Marit Olsen og Line Peggy Pedersen gis med dette dispensasjon fra Motorferdselsforbudet i Låhko nasjonalpark, jfr. § 3 punkt 6.1 i verneforskriften for bruk av snøscooter nødvendig transport av varer og utstyr til hytte ved Nedre Naver. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 3 punkt 6.3 j i verneforskriften for Låhko nasjonalpark.

Vilkår for dispensasjon:

- All kjøring utenom angitte formål er forbudt. Kjøretraseen er fra vernegrensen ved*

Namnlausvatnet etter den gamle anleggsvei til vernegrensen ved nedre Navervatnet (sørøst enden av vatnet).

- Dispensasjonen gjelder for 2014, på frosen snødekt mark.*
- Dispensasjonen gjelder for seks (6) turer med en (1) snøskuter. Men kun det antall turer som er nødvendig for frakt av varer og utstyr til hytten ved Nedre Naver.*
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.*
- Dispensasjonen og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.*
- Utfylt kjørebok sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 31.01.2015. Det skal benyttes penn ved utfyllelse av kjørebok.*

Vedtak 2

Anne Marit Olsen og Line Peggy Pedersen gis med dette dispensasjon fra Motorferdselsforbudet i Låhko nasjonalpark, jfr. § 3 punkt 6.1 i verneforskriften for nødvendig transport av varer og utstyr til hytte ved Nedre Naver. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 3 punkt 6.3 j i verneforskriften for Låhko nasjonalpark.

- All kjøring utenom angitte formål er forbudt. Kjøretraseen er fra vernegrensen ved Namnlausvatnet etter den gamle anleggsvei til vernegrensen ved nedre Navervatnet (sørøst enden av vatnet).*
- Dispensasjonen gjelder for 2014.*
- Dispensasjonen gjelder for en (1) tur med en (1) ATV m/ belter.*
- Tillatelsen gjelder bare kjøring i ganghastighet eller lavere.*
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.*
- Kjøring skal skje så hensynsfullt som mulig i forhold til dyreliv og vegetasjon.*
- Dispensasjonen og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.*
- Utfylt kjørebok sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 31.01.2015. Det skal benyttes penn ved utfyllelse av kjørebok.*

Vitar AS gir følgende begrunnelse for klagen:

«Formålet for kjøringen i nasjonalparken var å få åpnet en fjellrestaurant ved Nedre Naver.

Etter at søknaden er behandlet i Arbeidstilsynet har vi fått en rekke krav som må oppfylles før vi kan åpne restauranten. De stiller spørsmål med transport inn og ut av varer, som mat og drikke. Her spiller ergonomiske faktorer inn, og det er ikke ønskelig fra deres side at vi bærer dette opp selv. Derfor ser vi at regelverket håndheves så strengt at det er vanskelig å få åpnet restauranten Rallarbrakka.

Vil gjør oppmerksom på at naturen på fjellet her inne har vært forvaltet på en særdeles fin og respektabel måte gjennom alle tider, og at den strenge håndteringen av lovverket som praktiseres ikke legger til rette for etablering av tilbud for turistene. Det å bruke helikopter til inn og uttransport av varer er helt utelukket, da dette er et tilbud med svært begrenset økonomi og at kostnadene med helikoptertransport er svært kostbar, dessuten forurensende på miljøet.

Rallarbrakka ville ha vært en fin inngang til Låhku nasjonalpark der turistene har muligheten til å bli kjent med den spennende og kraftfulle rallarhistorien vår.

Prinsippet for værnning av naturen er vel å legge til rette for gode naturopplevelse, ikke å sette stopper for etablering og tilrettelegging av tiltak som vil være med på å fremme naturopplevelse. Så vidt meg bekjent så er det under planlegging Nasjonalt at nasjonalparkene skal bli mer "vennlige" og letter tilgjengelige. Bl.a. Så er det nedsatt en komitè som jobber med merkevarebygging og samkjøring av logoene for bl.a. nasjonalparkene. Alle signaler vi har fått er jo nettopp det at nasjonalparkene skal være mer inkluderende.

Håper inderlig dette er synspunkt som blir med i forvaltningsplanen som er under utarbeidelse for nasjonalparken.»

Vurdering

Hjemmelsgrunnlag og vurdering av tiltaket er beskrevet i delegert sak 2014/3695-432.3 datert 10.06.2014. Klagen er sendt innenfor klagefristen til å klage, og må derfor anses som gyldig.

Det vises blant annet i klagen til at regelverket håndteres strengt. I nasjonalparken er det utformet et regelverk som skal sørge for ivaretagelse av verneverdiene og formålet. I forhold til barmarkskjøring skal dette vurderes strengt på bakgrunn av store muligheter for skade av sårbar natur. Deler av strekningen som det er søkt om tillatelse ligger også innenfor hensynssonene i sårbarhetsanalysen for nasjonalparken.

Det vises i klagen til at det skal gjøres lettere med å få gjennomført slik type virksomhet i nasjonalparker. Til det må nevnes at det er ikke noe i veien for etablering av næringsvirksomhet i nasjonalparker, men det er helt klart at slik type virksomhet ikke skal føre til skade på verneverdiene og verneformålet. I verneområder er det slik at hensynet til verneverdier og formål går foran andre interesser.

I delegert sak ble ordet anleggsvei brukt av sekretariatet. Etter nærmere befaring blir det mer riktig å bruke benevnelsen kjørespor, jfr. vedlagte bilder. Etter som dette er nasjonalpark bør det legges stor vekt på tilbakeføring av kjøresporet til naturtilstand og at en ser på muligheter for å sette inn tiltak på denne strekningen. Da vil det bli feil å gi tillatelse til omfattende bruk av barmarkskjøretøy på denne strekningen. Det vises for øvrig til vurderingene som er gjort i den delegerte saken.

Sekretariatet kan ikke se at det er kommet inn nye opplysninger i klagen og anbefaler derfor å opprettholde delegert vedtak 2014/3695-432.3 datert den 10.06.2014.

Konklusjon

Delegert vedtak 2014/3695-432.3 datert den 10.06.2014 opprettholdes.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Meløy kommune	Gammelveien 5	8150	Ørnes
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Vitar AS v/ Anne Marit Olsen			

Vedlegg:

- 1 Delegert vedtak, datert 10.06.2014 - Låhko nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for frakt av varer og utstyr fra Namnlaus til Røde Kors kurssted ved Nedre Naver - Anne Marit Olsen / Line Peggy Pedersen
- 2 Klage på dispensasjon – Vitar AS v/ Anne Marit Olsen
- 3 Søknad om dispensasjon fra verneforskriften – Vitar AS
 - Bilder av kjøresporet i nasjonalparken

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskriften for Låhko nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, Miljødirektoratet M106-2014

Anne Marit Olsen

SAKSBEHANDLER: RONNY SKANSEN

ARKIVKODE: 2014/3695 - 432.3

DATO: 10.06.2014

Låhko nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for frakt av varer og utstyr fra Namnlaus til Røde Kors kurssted ved Nedre Naver - Anne Marit Olsen/ Line Peggy Pedersen

Vedtak 1

Anne Marit Olsen og Line Peggy Pedersen gis med dette dispensasjon fra Motorferdselsforbudet i Låhko nasjonalpark, jfr. § 3 punkt 6.1 i verneforskriften for bruk av snøscooter nødvendig transport av varer og utstyr til hytte ved Nedre Naver. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 3 punkt 6.3 j i verneforskriften for Låhko nasjonalpark.

Vilkår for dispensasjon:

- All kjøring utenom angitte formål er forbudt. Kjøretraseen er fra vernegrensen ved Namnlausvatnet etter den gamle anleggsvei til vernegrensen ved nedre Navervatnet (sørøst enden av vatnet).
- Dispensasjonen gjelder for 2014, på frosen snødekt mark.
- Dispensasjonen gjelder for seks (6) turer med en (1) snøskuter. Men kun det antall turer som er nødvendig for frakt av varer og utstyr til hytten ved Nedre Naver.
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.
- Dispensasjonen og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Utfylt kjørebok sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 31.01.2015. Det skal benyttes penn ved utfyllelse av kjørebok.

Vedtak 2

Anne Marit Olsen og Line Peggy Pedersen gis med dette dispensasjon fra Motorferdselsforbudet i Låhko nasjonalpark, jfr. § 3 punkt 6.1 i verneforskriften for nødvendig transport av varer og utstyr til hytte ved Nedre Naver. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 3 punkt 6.3 j i verneforskriften for Låhko nasjonalpark.

- All kjøring utenom angitte formål er forbudt. Kjøretraseen er fra vernegrensen ved Namnlausvatnet etter den gamle anleggsvei til vernegrensen ved nedre Navervatnet (sørøst enden av vatnet).
- Dispensasjonen gjelder for 2014.
- Dispensasjonen gjelder for en (1) tur med en (1) ATV m/ belter.
- Tillatelsen gjelder bare kjøring i ganghastighet eller lavere.
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.
- Kjøring skal skje så hensynsfullt som mulig i forhold til dyreliv og vegetasjon.
- Dispensasjonen og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Utfylt kjørebok sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 31.01.2015. Det skal benyttes penn ved utfyllelse av kjørebok.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Láhko nasjonalpark, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Anne Marit Olsen og Line Peggy Pedersen søker om tillatelse til bruk av ATV på tidligere anleggsvei, samt snøscooter for vår/sommer sesongen, fra Navnløs parkeringsplass til Smelteverksbrakka ved Nedre Naver. De har fått leiekontrakt på ei fjellhytte med 5 års brukerrett, denne inngått mellom Vitar as og Glomfjord Røde Kors Hjelpekorps (eier av hytta).

De ønsker å etablere en sesong restaurant i turistøyemed. Pr i dag har de inne søknad om skjenkebevilling og serveringsbevilgning. Det er behov for å frakte inn mat, drikke og inventar. Det nevnes også i søknaden om å kunne ha en form for beredskap hvis noe skulle tilfalle de besøkende noe.

Søker har pr. telefon opplyst at det er behov for å frakte inn 30 stoler, 2 disker og ca. 8-10 bord. Søker anslår at behovet er ca. 10 turer for i år og færre turer de kommende årene for å drifte denne restauranten.

Grunnlaget for avgjørelsen

Verneforskriften for Láhko nasjonalpark ble fastsatt ved kgl.res. av 14. desember 2012.

Formålet med Láhko nasjonalpark er:

å bevare et stort naturområde som inneholder et særegent naturmangfold med særlig vekt på landskap, naturtyper, arter og geologiske forekomster som er uten tyngre naturinngrep.

Formålet med nasjonalparken er videre å ta vare på:

- geologiske landskapsformasjoner herunder det største sammenhengende areal av alpin karst i Norge med tilhørende grotter

- variasjonsbredden av naturtyper, med viktige lokaliteter av kalksjøer, herunder kransalgesjøer med et nasjonalt kjerneområde for kransalger – arter og genetisk mangfold, inkludert et svært rikt planteliv med en rekke truede og nær truede arter, herunder viktige utpostlokaliteter av de truede fjellplantene

grønlandsstarr og nordlig tinderubloom, samt de truede kransalgartene kanadaglattkrans og gråkrans.

Allmennheten skal gis anledning til uforstyrret opplevelse av naturen gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Verneforskriftens § 3, punkt 6.1 forbyr motorferdsel innenfor Láhko nasjonalpark. I henhold til § 3, punkt 6.3j) kan forvaltningsmyndigheten likevel gi tillatelse til bruk av lett terrenggående beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget langs gammel anleggsveg fra Namnlaus til Nedre Navarvatnet for transport av nødvendige varer og materiell til Røde Kors Hjelpekorps sitt kurssted i samsvar med forvaltningsplan.

Miljøverndepartementet har gjennom klagesak datert 19.11.2013 stadfestet at ATV m/ belter og snøscooter skal defineres som lett beltekjøretøy. I tillegg kan også «jernhest» defineres som lett beltekjøretøy.

Søknaden må vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Hovedformålet med Láhko nasjonalpark å bevare et stort naturområde som inneholder et særegent naturmangfold med særlig vekt på landskap, naturtyper, arter og geologiske forekomster som er uten tyngre naturinngrep. Motorferdsel er også forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom og omfang, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje. Imidlertid kan barmarkskjøring føre til skader på vegetasjon og terreng.

Kartleggingene fra utredning av Láhko nasjonalpark samt artskart og naturbase er brukt som kunnskapsgrunnlag i saken. I tillegg er det nylig utarbeidet en sårbarhetsanalyse for Láhko nasjonalpark. Vi vurderer kunnskapsgrunnlaget i saken som tilstrekkelig til å kunne fatte vedtak i saken, jfr. naturmangfoldlovens § 8.

Bakgrunnen til at det generelt ikke er lov til å ferdes med motorkjøretøy i verneområder er at av hensyn til dyre- og plantelivet, faren for sporskader og for at man skal kunne oppleve naturen uten forstyrrende bråk. Erfaringsmessig vet vi at kjøreskader på terreng fra snøskuter forekommer bare i forbindelse med kjøring over barmark. I forhold til vedtak 1 har vi derfor satt vilkår i dispensasjonen om at det bare skal kjøres på snødekt mark innenfor en avgrenset tidsperiode. Når det gjelder plantelivet, vil disse verneverdiene bli lite påvirket av den begrensede kjøringen på snøføre. Vi vurderer at med vilkåret i dispensasjonen om at det bare gis tillatelse til seks turer og at det er innenfor relative korte avstander i verneområdet, så vil omfanget være så begrenset at det ikke vil medføre store forstyrrelser for verken dyrelivet eller friluftslivet.

Kunnskapsgrunnlaget vurderes som tilstrekkelig til at føre – var prinsippet, jfr. naturmangfoldloven § 9, ikke kommer til anvendelse. Vår vurdering av den samlede belastningen av tiltak i økosystemet, jfr. naturmangfoldlovens § 10, er at omsøkt kjøring, sammen med annen lovlig kjøring (oppsyn, reindrift og andre hytter i området), ikke overstiger et nivå som vil påvirke verneverdiene i vesentlig grad. Vi har vurdert søknaden opp mot mulig presedensvirkning en tillatelse vil ha på dette og andre tilsvarende

verneområder. Tillatelsen er knyttet til transportbehov til eksisterende hytter, og den får derfor ikke presedensvirkning for annen motorferdsel enn den transport som etter verneforskriften kan tillates. På bakgrunn av dette vurderer vi at det kan gis dispensasjon til omsøkte snøskutertransport.

Forvaltningsplan er under utarbeidelse for nasjonalparken og det gis derfor ikke tillatelse for mer en ett år.

I forhold til punkt 6.3 j i verneforskriften er det åpnet opp for at det kan gis tillatelse til dette kursstedet. Imidlertid går det frem av høring av verneplan til nasjonalparken at det først og fremst var tenkt Røde Kors hjelpekorps kursvirksomhet og at transporten skulle foregå med snøscooter vinterstid. Den omsøkte restauranten aktiviteten er ikke nevnt. Det vil derfor være behov for en gjennomgang av dette ved utarbeidelse av forvaltningsplanen for nasjonalparken. Dette gjelder også i forhold til punkt 5.2 organisert ferdsel i verneforskriften; *Organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skade naturmiljøet må ha særskilt tillatelse av forvaltningsmyndigheten. Nærmere retningslinjer gis i forvaltningsplan.* Punkt 6.3 j i verneforskriften henviser også direkte til at denne paragrafen skal tydeliggjøres mer i den kommende forvaltningsplan.

Barmarkskjøring i nasjonalparken skal vurderes strengt og etter § 6.3 j var det i hovedsak tenkt at slik transport skal foregå på snødekt mark. I denne saken har også søker mulighet til å benytte helikopter til å frakte inn mesteparten av utstyret som er nødvendig for oppstart av restauranten. Da vil den motoriserte transporten ikke berøre nasjonalparken. Dette vil også være i henhold til naturmangfoldloven § 12, den beste metoden for verneformålet og verneverdiene. Søker har også blitt informert om denne muligheten. Med bedre planlegging kunne sikkert mye av denne transporten vært utført vinterstid. Forvaltningsmyndigheten har likevel valgt å gi tillatelse for en tur med ATV m/ belter for dette året. Å gi tillatelse for så mange som 10 turer vil være et betydelig omfang av barmarkskjøring og muligheten for skader på vegetasjon og terreng tilstede. Føre-var prinsippet i naturmangfoldloven bør i denne saken vektlegges. ATV uten belter er ikke som et lett beltegående kjøretøy å regne, og vil naturlig nok falle utenfor punkt 6.3. j. Den nylig utarbeidete sårbarhetsanalysen foreslår blant annet et punkt på denne strekningen for mulig overvåking og eventuelt vurdering av tiltak på. En nærmere avklaring av forvaltningsmål for denne gamle anleggsveien vil også være naturlig i forbindelse med utarbeidelse av ny forvaltningsplan for nasjonalparken.

Den omsøkte transporten av barmarkskjøring er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det foreslås derfor begrensinger på både mht. antall turer og traseer. Med de vilkår som er satt vil kjøring med lett beltekjøretøy i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne transporten sammen med annen lovlig motorisert ferdsel i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.

Konklusjon

Vi vurderer omsøkte tiltak, med de forslag til begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av nasjonalparken, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysninger

Dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark må innhentes fra kommune og tillatelse fra grunneier.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskriften for Låhko nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, Miljødirektoratet M106-2014

Med hilsen

Ronny Skansen
nasjonalparkforvalter

Kopi til:

Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Meløy kommune	Gammelveien 5	8150	Ørnes
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Ing-Lill Pavall			
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Midtre Nordland
Nasjonalparkstyret
v/Ronny Skansen

arkivkode:2014/3695-432.3

Påklaging av vedtak.

Vi ønsker med dette å påklage vedtaket om motorferdselforbudet i Låhko nasjonalpark.

Formålet for kjøringen i nasjonalparken var å få åpnet en fjellrestaurant ved Nedre Naver.

Etter at søknaden er behandlet i Arbeidstilsynet har vi fått en rekke krav som må oppfylles før vi kan åpne restauranten. De stiller spørsmål med transport inn og ut av varer, som mat og drikke. Her spiller ergonomiske faktorer inn, og det er ikke ønskelig fra deres side at vi bærer dette opp selv.

Derfor ser vi at regelverket håndheves så strengt at det er vanskelig å få åpnet restauranten Rallarbrakka.

Vil gjør oppmerksom på at naturen på fjellet her inne har vært forvaltet på en særdeles fin og respektabel måte gjennom alle tider, og at den strenge håndteringen av lovverket som praktiseres ikke legger til rette for etablering av tilbud for turistene.

Det å bruke helikopter til inn og uttransport av varer er helt utelukket, da dette er et tilbud med svært begrenset økonomi og at kostnadene med helikoptertransport er svært kostbar, dessuten forurensende på miljøet.

Rallarbrakka ville ha vært en fin inngang til Låhku nasjonalpark der turistene har muligheten til å bli kjent med den spennende og kraftfulle rallarhistorien vår.

Prinsippet for værning av naturen er vel å legge til rette for gode naturopplevelse, ikke å sette stopper for etablering og tilrettelegging av tiltak som vil være med på å fremme naturopplevelse. Så vidt meg bekjent så er det under planlegging Nasjonalt at nasjonalparkene skal bli mer "vennlige" og letter tilgjengelige. Bl.a. Så er det nedsatt en komitè som jobber med merkevarebygging og samkjøring av logoene for bl.a. nasjonalparkene. Alle signaler vi har fått er jo nettopp det at nasjonalparkene skal være mer inkluderende.

Håper inderlig dette er synspunkt som blir med i forvaltningsplanen som er under utarbeidelse for nasjonalparken.

Mvh.
Vitar AS

Anne-Marit Olsen

FYKKAN

STAIRWAY TO HEAVEN

Søknad om motorisert ferdsel i utmark

Vi søker om lovnad til bruk av ATV på traktorvei, samt snøscooter for vår/sommer sesongen, fra Navnløs parkeringsplass til Smelteverksbrakka ved Nedre Naver.

Her har vi fått en leiekontrakt på ei fjellhytte med 5 års brukerrett, denne inngått mellom Vitar as og Glomfjord Røde Kors Hjelpekorps (eier av hytta).

Vi ønsker å etablere en sesong restaurant i turistøyemed. Pr i dag har vi inne søknad om skjenkebevilling og serveringsbeviling.

Vi vil ha behov til å frakte inn mat, drikke og inventar samt kunne ha en viss form for beredskap hvis det skulle tilfalle besøkende noe.

Traktorveien som går fra Navnløs høyden til Nedre Naver, er i dag godt synlig i terrenget og har vært i brukt til transport innover til Naver i all tid. Siden en liten del av denne veien er innom nasjonalparken Lahko ønsker vi å søke om å få transportere nødvendig utstyr til hytta .

Hilsen

Anne-Marit Olsen annemarit@vitar.no tlf: 91724977

Line Peggy Pedersen linepeggy@msn.com tlf: 98627293

Se kart:

http://www.meloy.kommune.no/Global/Plan%20og%20utvikling/Friluftsliv/Glomfjellet_oversiktskart.jpg

Arkivsaksnr: 2014/4214-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 21.07.2014

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	30/2014	19.09.2014

Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - Storlia naturreservat - Østre Nylaenget gård

Forslag til vedtak

Ken-Roger Olsen gis med dette dispensasjon fra verneforskriften for Storlia naturreservat til å borre fast saltsteinstasjoner i berg, med hjemmel i naturmangfoldloven § 48.

Forutsetninger som må innfris:

- Kun tre faste stasjoner plasseres ut i terrenget. Disse kan kjøres ut sammen med saltslikkestein der dispensasjoner er gitt fram til 2015.
- Steinene skal ikke plasseres innenfor skravert område i vedlagt kart
- Saltsteinene må tas ned etter endt beitesesong
- Etter to beitesesonger gjøres det en befaring for å se på hvordan utviklinga har vært i området.

Bakgrunn

Ken-Roger Olsen fra Østre Nylaenget gård (gnr. 77 bnr. 12) har oversendt søknad datert 13.06.2014, hvor det søkes om å montere tre faste saltslikkestein-stasjoner innenfor Storlia naturreservat. Tidligere har de brukt løse saltslikkesteiner knytt fast i berg eller i tre med tau. På grunn av manglende lokaliteter hvor man kan feste saltslikkesteiner søkes det om å få borre fast tre saltslikkestein-stasjoner direkte i berg. Olsen legger også ved tre UTM-koordinater der han mener å se for seg at saltstasjonene kan plasseres (se vedlagt kart). Det vises til at han allerede har fått dispensasjon til fem turer per sesong til å sette ut dagens saltsteiner (sak 2012/6568) og at søknaden derfor kun omhandler fastmontering i berg.

Grunnlaget for avgjørelsen

Storlia naturreservat ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989 med grenseendring i kgl. res. av 6. februar 1998. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med fredningen er å sikre en naturlig utvikling av plante- og dyrelivet i et spesielt skog- og fjellområde i Dunderlandsdalen. Det legges særlig vekt på at området utgjør en nordlig utløper av den vest-europeiske granskogen, har stor plantegeografisk og skogøkologisk verdi, har ei særlig rik skogli med høgstaude-bjørkeskog og har viktige funksjoner for fugle- og dyrelivet i regionen. I tillegg bidrar reservatet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområder til å bevare et stort, sammenhengende område med viktige nasjonale naturverdier og samiske- og andre kulturminner.

I kap IV, pkt 1 og 3 i vernebestemmelsene heter det:

For reservatet gjelder følgende regler:

1: «Vegetasjonen, inkludert døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing av tre er ikke tillatt.»

*3: «Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og **faste innretninger**, parkering av campingvogner, brakker o.l., bygging av kloakkledninger, veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling eller lagring av masse, utføring av kloakk eller konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler m.m. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke fullstendig.»*

I kap. V, pkt. 4 i vernebestemmelsene heter det:

«Bestemmelsene i kap. IV er ikke til hinder for: Beiting med husdyr, unntatt geit, for de dyr som kan vinterføes på det enkelte bruk. Forvaltningsmyndigheten kan regulere beitetrykket om nødvendig av hensyn til fredningsformålet.»

I fagrapport «Storlia naturreservat i Rana – naturtyper og arealbruk» fra Miljøfaglig utredning konkluderes det med at husdyrbeite kan ha både en positiv og negativ effekt på plantelivet i området. Men at bruk av saltsteiner er en utfordring med tanke på fare for erosjon og oppgjødsling. Videre står det at steinene må plasseres minst 100 meter utenfor viktige naturtypelokaliteter, og at de heller ikke skal stå permanent på stedene men flyttes med få års mellomrom.

Det er ingen hjemmel i verneforskriften til å fastmontere saltsteiner, derfor må man ta utgangspunkt i at saken må behandles etter naturmangfoldlovens § 48 – generelle dispensasjonbestemmelser for verneområder. Forvaltningsmyndigheten kan gjøre et unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig.

Kart med de oppnevnte UTM-koordinatene ble vurdert opp mot kart for de sårbare områdene.

Tiltaket er behandlet med hensyn til naturmangfoldlovens § 8 – 12.

Vurdering

En vesentlig del av verneformålet i Storlia naturreservat er å sørge for en naturlig utvikling i plantelivet i et spesielt skog- og fjellområde. Området har også en høy skogøkologisk og plantegeografisk verdi. Selv om utmarksbeiting kan ha en positiv effekt for vegetasjon i området er det nærliggende å tro at den negative effekten lokalt rundt disse fastmonterte saltsteinene vil bli en stor belastning for vegetasjonsdekket. Den gjødslingseffekten som vil forekomme rundt en slik saltstein vil påvirke naturlig utvikling, og kan føre til at næringskrevende arter kan etablere seg. I tillegg vil det bli vesentlige tråkkskader i områdene rundt saltsteinene. Det er ikke åpnet for å montere faste innretninger i Storlia naturreservat, men disse saltsteinstasjonene er av så ubetydelig karakter at det vil ikke være med på å endre naturmiljøet i særlig stor grad.

Mattilsynet anbefaler fastmontering i berg/stein da saltslikkesteiner som festes til vegetasjon kan føre til parasittoppblomstring rundt steinen, som et resultat av gjødslinga som vil forekomme. På stein vil det ikke bli samme oppblomstringa. Ved å montere stasjoner rett på berg kan man dessuten unngå skade på vegetasjon.

Fra forvaltningsmyndighetens ståsted kan det likevel tenkes at ved å fastmontere tre stasjoner i fjellet, kan man regulere beitetrykket bort fra de mest sårbare områdene som er definert i fagrapport for Storlia naturreservat. Etter dagens ordning, uten fastmontering, har ikke forvaltningsmyndigheten noen mulighet for å medvirke i plasseringen av saltslikkesteinene.

Tiltakshavers UTM-koordinater er ikke helt forenlig med formålet med vernet. Da to av tre saltstasjoner befinner seg i de sårbare naturtypene (med buffersone) i Storlia naturreservat. Derfor har forvaltningsmyndigheten, gjennom dialog med grunneier, bestemt at det settes et vilkår om at steinene plasseres utenfor de sårbare områdene og utenfor de skraverte buffersonene i kart. Buffersonene til de sårbare naturtypene er satt til 150 meter, selv om fagrapport for Storlia anbefaler minst 100 meter (se vedlagt kart).

Vurderinger etter naturmangfoldlovens § 8 – 12:

Det foreligger en del kunnskap jfr. §8 i fagrapport «Storlia naturreservat i Rana – Naturtyper og arealbruk». Der vurderes naturkvaliteter opp mot blant annet husdyrbeite. Den konkluderer med at fravær av husdyrbeite og intensivt beite vil være negativt for naturmiljøet. Det konkluderes også med at det rundt dagens saltsteiner forekommer stor grad av erosjon. Derfor kan det være hensiktsmessig å få disse bort fra de vegetasjonskledde liene og opp på fjell.

Man må også ta en del hensyn med tanke på «føre-var» prinsippet. Ut fra rapporten og telefonsamtaler med både grunneier, mattilsynet og landbruksrådgivere kan det høres ut som at slike saltstasjoner vil være en vinn-vinn sak for både verneverdier og grunneier. Likevel må det anses som nødvendig å innhente informasjon. Derfor vil det bli gitt vilkår om at det skal gjennomføres en befaring til disse stasjonene etter endt beitesesong i 2016. Da har saltsteinene fått stått to beitesesonger. Er ødeleggelsene på stedet for stort må det vurderes om stasjonene skal fjernes.

Det vil ikke være noen stor samlet belastning som følge av disse saltsteinstasjonene. Disse skal kjøres ut på vinterstid sammen med saltsteinene, og til dette har tiltakshaver allerede en eksisterende dispensasjon.

Kostnadene må dekkes av tiltakshaver jfr. § 11 i naturmangfoldloven. Dette gjelder også nedmontering etter endt beitesesong i 2016, hvis man finner dette nødvendig.

Konklusjon

Ken-Roger Olsen får innvilget dispensasjon fra verneforskriften etter naturmangfoldlovens § 48 til å fastmontere saltslikkestein i berg fra sommeren 2015. Det skal gjennomføres ei befaring etter endt beitesesong i 2016 for å se på mulige effekter av slike stasjoner.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Fjelltjenesten	Nordlandsveien 70	8626	MO I RANA
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Ken-Roger Olsen	Nylaengveien 44	8630	STORFORSHEI
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Miljøvernavdelingen			
Naturvernforbundet i Nordland	Lofftjellveien 7	8602	Mo i Rana
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Reindriftsforvaltningen	Sjøgata 78	8200	FAUSKE

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

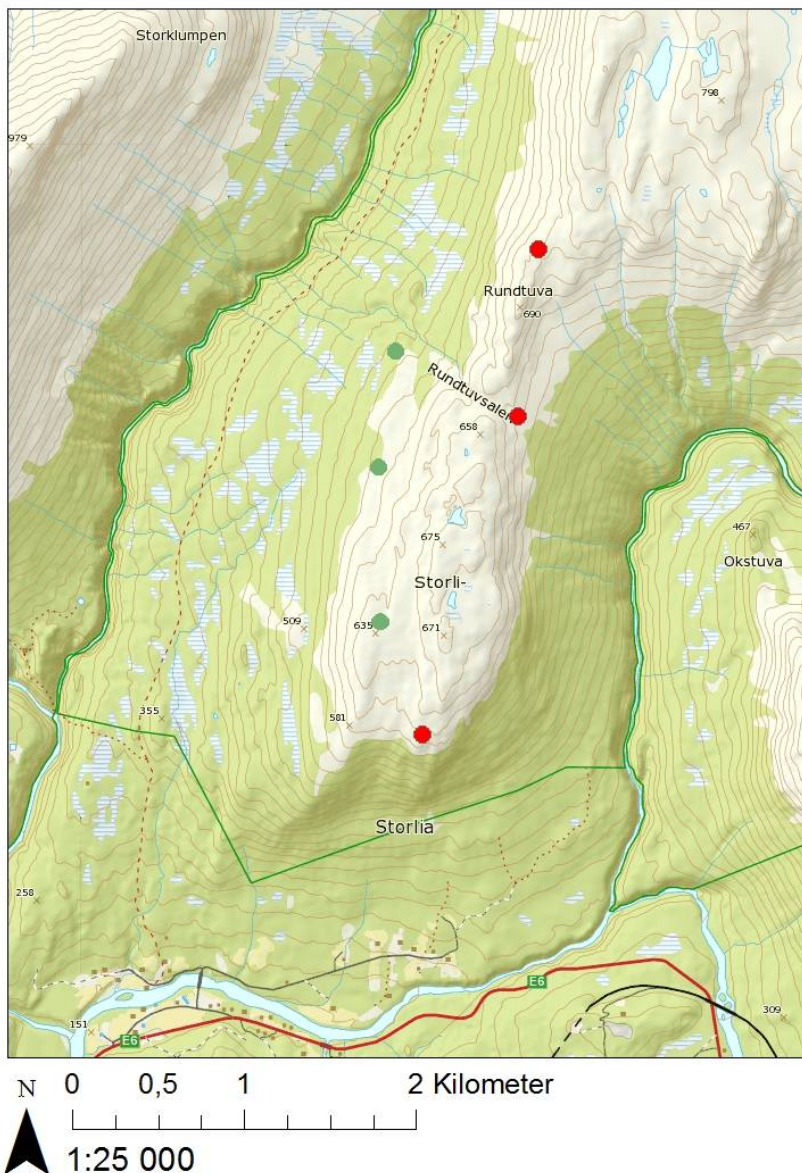
Gaarder, G. & Melby, M., W. 2014. Storlia naturreservat i Rana kommune. Naturtyper og arealbruk. Miljøfaglig utredning rapport 2014-16: 1-33

Verneforskrift for Storlia naturreservat

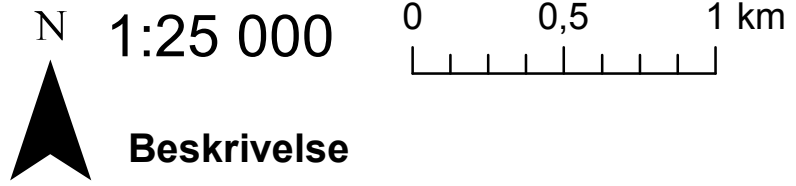
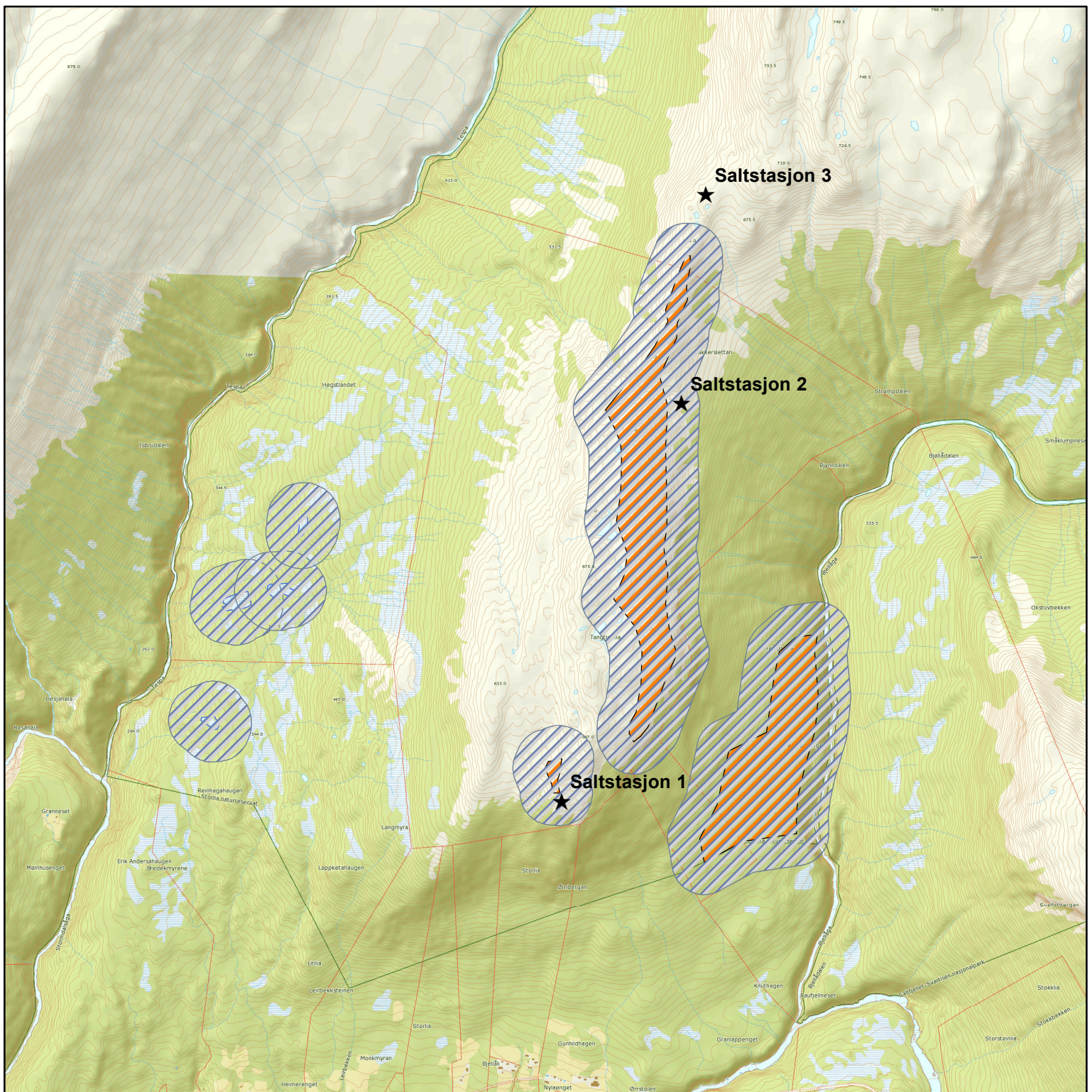
Naturmangfoldloven

VEDLEGG:

Kart over Storlia naturreservat med UTM-kordinatene oppgitt i søknaden til Ken-Roger Olsen om å fastmontere saltsteiner i berg.

Figur 1: Saltsteinstasjoner i Storlia naturreservat i Rana kommune. Reservatgrensen er markert med grønn strek. Røde punkt er koordinatene til omsøkte saltstasjoner. Grønne punkt er koordinatene til de lokalitetene forvaltningsmyndigheten gir tillatelse til å plassere saltsteinstasjoner.

Beskrivelse

Sårbare naturtyper

Verdikategori (se rapport)

- B
- C
- Buffersone - 150 meter fra sårbare områder

Saltstasjoner

Forslag

- ★ Omsøkt plassering av saltstasjon

Arkivsaksnr: 2014/4214-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 21.07.2014

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	31/2014	19.09.2014

MIDNOR - Søknader om dispensasjon fra verneforskriften - Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark - Ken-Roger Olsen

Forslag til vedtak

Ken-Roger Olsen gis med dette avslag på søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Storlia naturreservat for bruk av helikopter forbindelse med leting av sau i Bjøllådalen til og med Krukki. Avslaget er gitt med hjemmel i kapittel IV, pkt. 4.1 i verneforskriften for nasjonalparken og kap. IV, pkt. 4 i verneforskriften for naturreservatet.

Bakgrunn

Ken-Roger Olsen søker om bruk av helikopter med mulighet for å sette av personer ute i terrenget. Det vises til at pris for å bruke helikopter er på 7500 kr/t og at leie kun er aktuelt dersom det viser seg å bli store tapstall i beitesesongen. De bruker GPS-bjeller på sauene så de vil kunne få denne oversikten ved hjelp av disse. Helikopterbruken skal gjøre det lettere å finne igjen døde dyr, samt å finne igjen levende dyr på beitet. Helikopter skal brukes til å gjennomføre terrenget etter at dyrene er sanket, for å få en bekreftelse på at det ikke står igjen levende dyr. Det er også søkt om å få sette av en person som kan sanke sauene tilbake dersom de har dratt langt inn på fjellet.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Storlia naturreservat og skal behandle dispensasjonssøknader. Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Storlia naturreservat ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Formålet med Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark er å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull, samt å gi allmennheten mulighet til naturopplevelse i området. Formålet med Storlia naturreservat er å bevare den sønorske granskogens nordligste naturlige utløper, samt ei særlig rik skogsli med høgstaudebjørkeskog,

et område med viktige funksjoner for fugle- og dyreliv og et område med stor plantegeografisk og skogøkologisk verdi.

I tillegg skal nasjonalparken og naturreservatet sammen med Saltfjellet og Gåsvatnan landskapsvernområder bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, jf. verneforskriftenes kapittel IV, pkt. 4.1, og Storlia naturreservat, jf. verneforskriftenes kapittel IV, pkt. 4. Motorferdsel, herunder landing med luftfartøy og lavtflyging er ikke tillatt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.

Verneforskriften for Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, kap. IV pkt. 4.3 tredje strekpunkt åpner imidlertid for at det kan gis tillatelse til motorferdsel i andre nødvendige tilfeller. I forvaltningsplanen er lavtflyging med mikrofly angitt som en aktuell aktivitet i forbindelse med lokalisering av sau under sanking. Inntransport av personell i forbindelse med sanking er ikke angitt som et nødvendig tilfelle.

Verneforskriften for Storlia naturreservat har ingen slik hjemmel, søknaden om motorisert ferdsel i dette verneområdet må derfor behandles etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen for verneområdet.

Ved ikrafttredelse av naturmangfoldloven 01.07.09 ble imidlertid verneforskriftenes generelle dispensasjonsbestemmelse satt ut av kraft (jf. naturmangfoldlovens § 77 andre punktum). For Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark vil det si at kap. IV pkt. 8 ikke lenger er virksom og for Storlia naturreservat kap. VI. Søknader etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal derfor vurderes etter naturmangfoldlovens (nml) § 48 i stedet.

Etter § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, jf. verneforskriftenes kapittel IV, pkt. 4.1, og Storlia naturreservat, jf. verneforskriftenes kapittel IV, pkt. 4. Motorferdsel kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy, men samtidig vet vi at helikoptertransport i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre gav både i 2011, 2012 og 2013 tillatelse til bruk av helikopter i forbindelse med sauesanking i det omsøkte området, det ble imidlertid gitt på grunn av at det var ekstraordinære situasjoner med store rovdyrskader. Fylkesmannen i Nordland innvilget også både i 2011 og 2012 midler til ekstraordinær sanking/leting etter sau med helikopter i dette aktuelle beiteområdet. Dispensasjonene for bruk av helikopter til leting og nedsetting av folk i forbindelse med nedsanking av sau ble vurdert som et unntakstilfelle, og ikke et behov som oppstår årlig.

Hvor vidt tap til rovdyr er ekstraordinært kan diskuteres, men årets tapstall (per 27/8) er på langt nær av det som har vært de senere årene. I starten av august var det en bjørn som herjet i flokken og det ble funnet 12 kadaver, 11 av disse hadde GPS-bjelle. I besetninga har rundt 1/3 slik bjelle så det er nærliggende å tro at tapstallet kan være enda større. Beitesesongen er ikke avsluttet så disse tallene er ikke endelig. Saueeier har fått tilsagn til midler for tidlig nedsanking av sau, og dette må skje i perioden 25 aug. – 15 sept.

Verneforskriften for Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, kap. IV pkt. 4.3 tredje strekpunkt åpner for at det kan gis tillatelse til motorferdsel i andre nødvendige tilfeller. Det søkes her om dispensasjon for transport av personell, ikke tyngre materiell og utstyr som en vil betegne som nødvendig transport.

Motorferdsellovens § 4 åpner for nødvendig person- og godstransport i jordbruksnæring (jf § 4 c). Denne bestemmelsen tolkes imidlertid strengt. I Miljøverndepartementets rundskriv T-1/96 «Om lov om motorferdsel i utmark og vassdrag av 10.juni 1977 nr 82» står det at bestemmelsen ikke åpner for bruk av terrengmotorsykel i forbindelse med sauesanking.

I brev av 6. juli 2006 «Motorferdsel i utmark – sauesanking og tilsyn av sau» skriver Direktoratet for naturforvaltning (DN)(nåværende Miljødirektorat); *«Direktoratet antar at frakt av letemannskap og utstyr fram til det sentrale beiteområdet ikke faller inn under det man betegner som sauesanking, slik at det vil være anledning til å benytte motorkjøretøy til slik person- og godstransport, såfremt det er nødvendig. Direktoratet vil i denne sammenheng presisere at det kun vil være anledning til å kjøre ut til det sted i terrenget hvor man har sin base og hvor man driver sanking til/fra. Frakt av personer og gods i forbindelse med selve sankingen / gjeting av sau kvalifiserer imidlertid ikke til nødvendig transport i medhold av §4 bokstav c. Selve sankingen av sau faller således utenfor det bestemmelsen tillater, og motorferdsel i denne sammenheng vil ikke være tillatt.»*

DN (nåværende Miljødirektorat) skriver også i et vedtak av 13.12.2011 i en klagesak i forbindelse med motorisert transport ved tilsyn av sau på beite; *«Direktoratet har i brev datert 6. juli 2006 lagt til grunn at personell i forbindelse med sauesanking kan ta seg frem til beiteområdet til fots, eventuelt at man starter sankingen fra nærmeste skogsbilvei eller annen vei der motorferdsellovens regler ikke gjelder. Direktoratet anser det som klart at motorferdsellovens krav om at kjøringen må være "nødvendig", innebærer at frakt av letemannskap og utstyr fram til beiteområdet langs traktorveg, kjørespor eller i urørt terreng, kun kan skje dersom sankingen skal skje i et stort område som ikke er tilgjengelig på annen måte. Med unntak av Finnmark hvor det finnes store veiløse områder, vil det kun i svært spesielle tilfeller være nødvendig å bruke motorkjøretøy til å transportere ut personell og utstyr til et startpunkt i det sentrale beiteområdet.»*

Av det overstående vurderer en det slik at bestemmelsen om nødvendig transport inn i verneområdene når det gjelder transport av personell kun gjelder transport inn i områder som ikke er tilgjengelig på annen måte. Det forekommer heller ingen spesielle omstendigheter i dette beiteområdet som medfører at begrepet «nødvendig» i verneforskriften skal kunne benyttes i dette tilfellet. Eventuell tillatelse til omsøkt formål må derfor behandles den generelle dispensasjonsbestemmelsen for verneområdet, nml § 48, en hjemmel som kun kan benyttes i unntakstilfeller.

En dispensasjon etter nml § 48 forutsetter at vedtaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Det finnes mange eksempler på at "lovlige" tiltak, gjennomført over en rekke år, samlet innebærer uheldige endringer av verneverdiene. Det er ikke ønskelig at verneformålet svekkes ved en bit-for-bit-forvaltning, mange mindre tiltak kan i sum få store konsekvenser for verneformålet. I rundskrivet «Forvaltning av verneforskrifter. Rundskriv nov. 2001, revidert feb. 2010» utgitt av DN (nåværende Miljødirektorat) står det på s.13: *"I noen saker vil imidlertid et tiltak kunne være i strid med verneformålet selv om det ikke kan påvises noen nevneverdig negativ virkning på verneverdiene. Det gjelder for eksempel dersom et mindre tiltak har liten betydning for verneverdiene på stedet isolert sett, men presedenshensyn står så sterkt at en dispensasjon på sikt vil kunne føre til en uthuling av verneformålet. Det må i behandlingen av saken legges vekt på at verneformålet ikke skal svekkes ved en bit-for-bit-forvaltning, ettersom mange mindre inngrep i sum kan få store konsekvenser for verneformålet. Det er også viktig å*

være oppmerksom på at selv om omsøkte tiltak ikke har negativ betydning for verneverdier kan tiltaket generere annen virksomhet som kan skade verneverdiene.»

I henhold til §7 i naturmangfoldloven skal de miljørettslige prinsippene; kunnskapsgrunnlaget (§8), førevarprinsippet (§9), økosystemtilnærming og samlet belastning (§10) legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet.

Sommeren 2013 gjorde Miljøfaglig utredning en kartlegging av sårbare naturtyper og rødlista arter i Storlia naturreservat. Rapporten «Storlia naturreservat i Rana. Naturtyper og Arealbruk» avdekker sårbare arter og naturtyper i området, men det er ukjent hvor i terrenget det er behov for kjøring/avsetning av passasjer, slik at føre-var-prinsippet og samlet belastning i området må tillegges stor vekt.

I og med at det foregår omfattende beitebruk i mange nasjonalparker, kan en liberal dispensasjonspraksis i forhold til bruk av helikopter bidra til å skape presedens, både i dette verneområdet og i andre områder. Noe som kan føre til en «bit-for-bit» uthuling av vernet, og legge grunnlaget for en utvikling som på sikt kan skade verneinteressene. Denne transporten i tillegg til den øvrige motoriserte transport i området vil medføre en samlet belastning som vil kunne stride mot verneformålet for områdene.

I nasjonalparken er også allmenhetens muligheter for naturopplevelse en del av verneformålet, jf. verneforskriftens kap. III. Stillhet og ro er vanligvis en viktig del av naturopplevelsen. Området benyttes til både småviltjakt og storviltjakt som foregår på høsten og i samme periode som det er aktuelt med sanking av sau. Økt motorferdsel vil dermed kunne være i strid med denne delen av verneformålet. En slik praksis vil heller ikke være i samsvar med verneforskriftens uttrykte målsetning om å redusere motorferdselen til et minimum. Verneforskrifter og forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revisjon, og det er heller ikke i nye forskriftsmaler gitt åpning for spørsmålet om dispensasjonspraksis for motorisert ferdsel i forbindelse med sanking av sau.

Alternative driftsmetoder eller teknikker for å kunne føre et effektivt tilsyn av sau på beite er ikke vurdert i denne sak, jf. nml § 12. I forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er lavtflyging med småfly angitt som en aktuell aktivitet i forbindelse med lokalisering av sau under sanking. En etablert praksis er å gi dispensasjon til bruk av mikrofly til identifisering av dyr i fjellet uten å tillate lavtflyging. En slik tillatelse er bl.a. gitt til Fauske/Sørfold Saueholdsforening innenfor Sjunkehatten nasjonalpark.

I 2013 ble det gitt dispensasjon til helikopter til tross for sekretariatets forslag var å avslå søknaden. Styret valgte likevel å gi tillatelse jfr. § 48 i naturmangfoldloven. Selv om det ble gitt tillatelse i fjor vil også årets søknad vurderes med hensyn til formål for vernet.

Konklusjon

Omsøkte tiltak vurderes til å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet-Svartisen NP og Storlia NR og kunne skape presedens, en mener derfor det ikke kan gis dispensasjon, til tross for at styret valgte å godkjenne søknaden i 2013. Ett år med betydelig større tapstall.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Fjelltjenesten	Nordlandsveien 70	8626	MO I RANA
Fylkesmannen i Nordland	Molveien 10	8002	BODØ
Ken-Roger Olsen	Nylaengveien 44	8630	STORFORSHEI
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM

Miljøvernavdelingen			
Naturvernforbundet i Nordland	Lofftjellveien 7	8602	Mo i Rana
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Reindrifftsforvaltningen	Sjøgata 78	8200	FAUSKE

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Naturmangfoldloven

Forskrift om fredning av Storlia naturreservat

Forskrift om nasjonalpark, Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Rapport: «Storlia naturreservat i Rana. Naturtyper og arealbruk»

Arkivsaksnr: 2014/4137-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 02.07.2014

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	32/2014	19.09.2014

Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Dispensasjon for bruk av ATV/ATV med belter for transport av felt elg

Forslag til vedtak

Roger Ingvaldsen gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde (jfr kap. IV punkt 7 i Forskrift om vern av Gåsvatnan landskapsvernområde) og motorferdselsforbudet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark (jfr kap IV , punkt 4.1 i Forskrift for vern av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark) for bruk av ATV/ATV med belter (lett beltekjøretøy) for transport av slakt i forbindelse med elgjakt. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 48 i Naturmangfoldloven

Dispensasjonspen gjelder for følgende trase:

- Kjørespor/traktorvei fra verneområdets grense ved Tverrlimyra og fram til Jarbru gård (fjellgården Nordlund av Jarbrufjell) og videre fram til Kvitbergvatnet (hytta til Steinar Stolpen). På siste del av traseen skal kjøringa i størst mulig grad følge turistforeningsstien.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for 2014-2017
- Antall turer pr år er begrenset oppad til det samme antall turer som antall elg på kvoten.
- På strekningen fra Jarbru gård (fjellgården Nordlund av Jarbrufjell) til Kvitbergvatnet skal det benyttes ATV med belter (lett beltekjøretøy), men på strekningen Tverrlimyra og inn til Jarbru gård (fjellgården Nordlund av Jarbrufjell) er det også tillatt med bruk av ATV uten belter.
- På strekningen Jarbru gård (fjellgården Nordlund av Jarbrufjell) - Kvitbergvatnet skal kjøringa foregå med gangfart eller lavere
- Kjøring skal skje så hensynsfullt som mulig i forhold til dyreliv og vegetasjon.

- Det skal ikke settes varige spor i terrenget. Med varige spor menes spor som er synlige over flere sesonger. Kjøring skal unngås i områder som vil kunne få særlige skader, herunder særlig på våtmyrpartier.
- Dispensasjonen skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Rapport om antall turer, tidspunkt for kjøringen og kjørerute påtegnert kart skal leveres Midtre Nordland nasjonalparkstyre straks etter at transporten er gjennomført og senest 1 uke i etterkant. Rapporten kan skje enten på mail: fmnagro@fylkesmannen.no eller sendes Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Nordland Nasjonalparksenter, Storjord. 8255 Røklund.

Bakgrunn

Søker er jaktleder for laget som har Jaktfelt Harodalen. Det søkes her om å benytte 4-hjuls motorsykel (ATV) med henger for å hente slakt ved Kvitbergvatnet under elgjakta. Det vises til at de tidligere hadde dette jaktfeltet og at de da fikk dispensasjon for å benytte ATV, og de hadde da en ordning med at de måtte melde fra til oppsynet før transport ble iverksatt og når transport ble avslutta. De benytta da traktorveien inn til Jarbru gård (fjellgården Nordlund av Jarbrufjell) og fra Jarbru gård (fjellgården Nordlund av Jarbrufjell) benytta de eksisterende hest/traktorvei inn til hytta til Steinar Stolpen ved Kvitbergvatnet. Videre redegjør de i søknaden at de er kjent med at det i perioden 2010-2013 har vært gitt tillatelse til kun å kjøre med ATV fram til Jarbru gård (fjellgården Nordlund av Jarbrufjell) og hvilke praktiske problemer det medfører og hvor urimelig det vil bli oppfattet, dersom de kun får tillatelse til å kjøre fram til Jarbru gård (fjellgården Nordlund av Jarbrufjell).

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvern området ble etablert ved kgl. res. av 8 september 1989.

Innen Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er:

- 4.1. Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyving med luftfartøy er forbudt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.
- 4.2. Unntatt fra bestemmelsene i pkt. 4.1. er:

- gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, sikrings-, oppsyns-, skjøtsels- og forvaltningsøyemed. Øvelseskjøring for disse formål innen nasjonalparken er ikke tillatt.
- forsvarets nødvendige lavtflyving.
- nødvendig bruk av beltekjøretøy på vinterføre for utøvelse av reindrift.
- ferdsel med motordrevet båt på Nordfjord i Rødøy.

- 4.3. Fylkesmannen eller den fylkesmannen bestemmer kan gi tillatelse til:

- landing med luftfartøy og annen motorferdsel i reindriften enn den som er nevnt i pkt 4.2.
- landing med luftfartøy og eller kjøring med beltekjøretøy på vinterføre i tidsrommet 1. mars - 30. april for transport av brensel, materialer, innbo og proviant til eksisterende hytter.
- motorferdsel i andre nødvendige tilfeller.
- nødvendig anleggstransport på vinterføre gjennom Raudfjelldalen fram til

damstedet i Bjøllådalen.

Før eventuell tillatelse til motorferdsel i nasjonalparken gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Andre transportmetoder og kombinerings av flere transportbehov skal også vurderes.

Ingen av de angitte unntaksbestemmelsene vurderes som relevante og søknaden om bruk av ATV for frakt av elgslagt må vurderes i forhold til § 48 i naturmangfoldloven, som nå erstatter forskriftens opprinnelige unntaksbestemmelse

Innen Gåsvatnan landskapsvernområde er:

- Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing med luftfartøy og lavtflyging er ikke tillatt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.

Det finnes her ingen relevante unntaksbestemmelser og søknaden om bruk av ATV for frakt av elgslagt må vurderes i forhold til § 48 i naturmangfoldloven, som nå erstatter forskriftens opprinnelige unntaksbestemmelse

Hele søknaden må derfor behandles etter § 48 i naturmangfoldloven og den skal da vurderes i forhold til miljørettsprinsippene i naturmangfoldloven:

- Kunnskapsgrunnlaget (§ 8)
- Føre-var prinsippet (§ 9)
- Økosystemtilnærming og samlet belastning (§ 10)
- Kostnader med miljøforringelse bæres av tiltakshaver (§ 11)
- Miljøforsvarlige teknikker og driftsferoder (§12)

«48 i naturmangfoldloven har følgende ordlyd:

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jf. naturmangfoldloven § 48.

I 2013 ble det gitt dispensasjon til bruk av jernhest for frakt av elgslakt i samme område.

I brev («Avgjørelse i klagesak om bruk av ATV med belter, snøskuter eller bandvogn ved frakt av elg i Sjunkehatten nasjonalpark») av 19.11.13 konkluderte departementet med at ATV med belter skulle likestilles med Jernhest. Dette på bakgrunn av klage på at det ble gitt tillatelse til bruk av jernhest og ikke til bruk av ATV i Sjunkehatten nasjonalpark.

Vurdering

Sikkerhetshensyn og hensynet til vesentlige samfunnsinteresser vurderes ikke som relevante i denne saken.

Kjøring med ATV på strekningen vernegrensa til Jarbru gård (fjellgården Nordlund av Jarbrufjell) vurderes ikke å være i strid med vernevedtakets formål og vurderes ikke påvirke verneverdiene negativt da det fram til Jarbru gård (fjellgården Nordlund av Jarbrufjell) er en etablert traktorvei/kjørespor og selv om det her er gitt dispensasjoner for mye annen kjøring med ATV vurderes ikke samlet belastning å være så stor at dette å påvirke verneverdiene ytterligere.

Strekningen fra Jarbru gård (fjellgården Nordlund av Jarbrufjell) til Kvitbergvatnet er i utmark, delvis med våte partier, slik at her kan del lett oppstå kjørespor. Dersom man her bruker ATV med belter vil faren for at det dannes kjørespor bli redusert og dersom man her følger de adferdsregler som er angitt vil man unngå at kjøringen ikke vil være i strid med vernevedtakets formål og ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig.

Kjøring med ATV i terrenget kan medføre at det dannes kjørespor noe som vil være i strid med verneformålet. Det er kjent at effekten av ATV på naturen i stor grad påvirkes av kjører. For å redusere faren for dette tillegges føre-var prinsippet stor vekt og det vedtas derfor klare atferdsregler

Konklusjon

Den omsøkte kjøringen, med begrensninger på hvilke områder hvor ATV uten belter kan benytte og de innførte atferdsregler, i tilknytning til kjøringa, vil omsøkte aktivitet, kunne foregå uten at det er i strid med verneformålet og ikke vil påvirke verneverdiene vesentlig

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loffjellveien 7	8602	Mo i Rana
Roger Ingvaldsen		8255	RØKLAND
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten ved Jim Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Vedlegg:

- 1 MIDNOR - Søknad om dispensasjon - Bruk av kjøretøy - Elgjakt - Harodalen jaktfelt - Roger Ingvaldsen
- 2 Søknad, Midtre Nordland Nasjonalparkstyre

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Naturmangfoldloven

Forskrift om vern av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Forskrift om vern av Gåsvatnan landskapsvernområde

Roger Ingvaldsen
8255 Røklund
Tlf 990 91551
roger.ingvaldsen@medema.no

Midre Nordland Nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 Bodø.

Røklund 10.06.2014.

Søknad om tillatelse til å benytte motorisert kjøretøy for transport av slakt i forbindelse med elgjakt.

Undertegnede er jaktleder for jaktlaget som har fått tildelt Harodalen jaktfelt i perioden 2014-2017.

Mitt jaktlag hadde Harodalen tidligere i perioden 1992-2009.

Den gang søkte vi til Fylkesmannen i Nordland om tillatelse til å benytte motorisert kjøretøy for å hente ut slakt under elgjakten. Vi fikk da tillatelse til bruk av ATV og hadde en ordning hvor vi ringte inn og meldte fra før transport startet og når transport var avsluttet. Dette fungerte bra.

Transporten foregikk langs langs veien til Jarbrufjell og videre langs eksisterende hest/traktorvei frem til Steinar Stolpens hytte ved Kvitbergvannet. Slakt ble da båret fram til hytta, og transportert ned til bygda med 4-hjuls-motorsykkkel (ATV), med tilhenger.

Jeg er kjent med at det i perioden 2010-2013 har vært gitt tillatelse til å kjøre kun frem til Jarbrufjell. Dette medfører at slakt må bæres hele veien fram til Jarbrufjell. Et av de mest attraktive områdene for jakt i Haron er et stykke oppe i dalen. Fra øvre del av Haron må slakt bæres over en strekning på 10-12 km for å komme til Jarbrufjell. En voksen elg med slaktevekt på 250 kg gir 8 bærer, dvs for 2 turer hver for 4 mann over 10-12 km, til sammen 20-24 km pr.person med 30 kg på ryggen. Dette er i praksis ikke forsvarlig.

En slik praksis medfører at det ikke lar seg gjøre å utnytte hele jaktfeltet, og jakten vil bli konsentrert til de begrensede områdene som ikke medfører bæring av slakt over lange distanser. Således blir ikke elgjakten rasjonell, avskytingen blir lav, noe vi ser på resultatet etter forrige 4-års periode. Avskytingsmålet oppnås ikke i hht plan for forvaltningsområdet, noe som påvirker forvaltningen av hele forvaltningsområdet. Grunneier, Statskog taper inntekt når avskytningsmålet ikke oppnås.

Jeg kan ikke forstå at det nå føres en strengere praksis mot hva som var tilfelle da Fylkesmannen behandlet søknader.

Det går en gammel vei fra Jarbrufjell til Kvitbergvannet. Opprinnelig brukt til kjøring med hest, og senere med traktor og ATV. I dag brukes veien som gangvei, og reindriftssamene i området kjører der med ATV. Veien er der. I perioden 1992-2009 (18 år) fikk vi dispensasjon fra Fylkesmannen til kjøring, og kjørte der årlig i nevnte ærend.

Med bakgrunn i dette søker jeg om tillatelse til å benytte 4-hjuls motorsykkkel (ATV) med tilhenger for å hente slakt ved Kvitbergvannet under elgjakt. Kjøringen vil foregå på Veien til Jarbrufjell, og videre langs hest/traktorvei frem til stoppunkt ved Steinar Stolpens hytte ved Kvitbergvannet. Slakt bæres frem til hytten og henges der i påvente av transport. Jeg er selvsagt villig til å melde fra ved start og avslutning som tidligere. Dersom andre former for organisering av transporten er ønskelig vil jeg selvsagt etterkomme dette.

Jeg understreker at søknaden **kun** omhandler utkjøring av slakt, det er **ikke** snakk om transport av folk og utstyr. Dvs ved elgfall og behov for transport vil vi måtte gå ned til bygden for å hente kjøretøy.

Antall turer vil begrense seg i henhold til tildelt kvote, som de siste årene har vært tre dyr.

Jeg vil selvsagt også innhente grunneieres tillatelse før kjøring.

Jeg håper dere vil være imøtekommende, og viser forståelse for at dette har betydning for oss som jegere, såvel som det har betydning for å oppnå en riktig avskytning i forvaltningsøyemed, og således medvirker til at avskytingsmålet i planen oppnås. Videre er det etter mitt syn et viktig bidrag for at lokalbefolkningen skal kunne bruke fjellene som omgir oss, også verneområder, under forutsetning av at det foregår på en hensynsfull og kontrollert måte.

Jeg er tilgjengelig på e-post og mobiltelefon dersom dere ønsker opplysninger/dialog. Se kontaktinfo ovenfor.

Med vennlig hilsen

Roger Ingvaldsen

Fra: Roger Ingvaldsen[roger.ingvaldsen@medema.no]
Dato: 11.06.2014 22:28:01
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland
Kopi: Siv Mossleth
Tittel: Søknad, Midtre Nordland Nasjonalparkstyre.

God dag.

Vedlagt finner dere søknad om tillatelse til motorisert ferdsel for transport av slakt i forbindelse med elgjakt.

Med hilsen

Roger Ingvaldsen
8255 Røklund
Tlf: 990 91551
roger.ingvaldsen@medema.no

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.com> og indeholder ikke virus!

Freddy Olsen' jaktlag
Arstad
8110 MOLDJORD

SAKSBEHANDLER: GUNNAR ROFSTAD

ARKIVKODE: 2013/5948 - 432.3

DATO: 26.08.2014

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Dispensasjon for transport av elgslakt med ATV med belter.

Forslag til vedtak

Freddy Olsens jaktlag gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark (jfr kap IV , punkt 4.1 i Forskrift for vern av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark) for bruk av ATV med belter (lett beltekjøretøy) for transport av slakt i forbindelse med elgjakt.

Dispensasjonen gis med hjemmel i § 48 i Naturmangfoldloven

Dispensasjonen gjelder for følgende trase:

- Fra nasjonalparkens grense ovenfra Skoglund, langs Turistforeningsstien opp til brua ved Bukkhaugen og retur ned etter samme trase.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for 2014.
- Dispensasjonen gjelder kun for frakt av felt elg ut av området og gjelder kun fra det tidspunkt den første elgen er felt.
- Antall turer er begrenset oppad til det samme antall som antall elg på kvoten.
- Kjøring skal foregå med gangfart eller lavere.
- Kjøring skal skje så hensynsfullt som mulig i forhold til dyreliv og vegetasjon.
- Det skal ikke settes varige spor i terrenget. Med varige spor menes spor som er synlige over flere sesonger. Kjøring skal unngås i områder som vil kunne få særlige skader, herunder særlig på våtmyrpartier.
- Dispensasjonen skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

- Rapport om antall turer, tidspunkt for kjøringen og kjørerute påtegnet kart skal leveres Midtre Nordland nasjonalparkstyre straks etter at transporten er gjennomført og senest 1 uke i etterkant. Rapporten kan skje enten på mail: fmnogro@fylkesmannen.no eller sendes Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Nordland Nasjonalparksenter, Storfjord. 8255 Røklund.

Bakgrunn

Søker er jaktleder for elgjaktlaget som har jaktfelt Øvre Tollådal. Det søkes her om å benytte 4-hjuls motorsykkel (ATV med belter) for å hente elgslakt fra Bukkhaugen. Over telefon har de opplyst at de har hatt dialog med Statskog, men de ønsker ikke å benytte jernhest som Statskog har tillatelse til, da det setter for mye spor i terrenget.

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble etablert ved kgl. res. av 8 september 1989.

Innen Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er:

- 4.1. Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyving med luftfartøy er forbudt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer (jfr kap IV , punkt 4.1).
- 4.2. Unntatt fra bestemmelsene i pkt. 4.1. er:
 - gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, sikrings-, oppsyns-, skjøtsels- og forvaltningsøyemed. Øvelseskjøring for disse formål innen nasjonalparken er ikke tillatt.
 - forsvarets nødvendige lavtflyving.
 - nødvendig bruk av beltekjøretøy på vinterføre for utøvelse av reindrift.
 - ferdsel med motordrevet båt på Nordfjord i Rødøy.
- 4.3. Forvaltningsmyndigheten eller den forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:
 - landing med luftfartøy og annen motorferdsel i reindriften enn den som er nevnt i pkt 4.2.
 - landing med luftfartøy og eller kjøring med beltekjøretøy på vinterføre i tidsrommet 1. mars - 30. april for transport av brensel, materialer, innbo og proviant til eksisterende hytter.
 - motorferdsel i andre nødvendige tilfeller.
 - nødvendig anleggstransport på vinterføre gjennom Raudfjelldalen fram til damstedet i Bjøllådalen.

Før eventuell tillatelse til motorferdsel i nasjonalparken gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Andre transportmetoder og kombinerings av flere transportbehov skal også vurderes.

Ingen av de angitte unntaksbestemmelsene vurderes som relevante og søknaden om bruk av ATV for frakt av elgslagt må vurderes i forhold til § 48 i naturmangfoldloven, som nå erstatter forskriftens opprinnelige unntaksbestemmelse.

Søknaden må derfor behandles etter § 48 i naturmangfoldloven og den skal da vurderes i forhold til miljørettsprinsippene i naturmangfoldloven:

- Kunnskapsgrunnlaget (§ 8)
- Føre-var prinsippet (§ 9)
- Økosystemtilnærming og samlet belastning (§ 10)
- Kostnader med miljøforringelse bæres av tiltakshaver (§ 11)
- Miljøforsvarlige teknikker og driftsformer (§12)

«48 i naturmangfoldloven har følgende ordlyd:

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jf. naturmangfoldloven § 48.

I 2013 ble det gitt dispensasjon til Statskog til bruk av jernhest for frakt av elgslakt i samme område.

I brev («Avgjørelse i klagesak om bruk av ATV med belter, snøskuter eller bandvogn ved frakt av elg i Sjunghatten nasjonalpark») av 19.11.13 konkluderte departementet med at ATV med belter skulle likestilles med Jernhest. Dette på bakgrunn av klage på at det ble gitt tillatelse til bruk av jernhest og ikke til bruk av ATV i Sjunghatten nasjonalpark.

Vurdering

Sikkerhetshensyn og hensynet til vesentlige samfunnsinteresser vurderes ikke som relevante i denne saken.

Kjøring med ATV med belter på strekningen vernegrensa ved Skoglund (Tollådalen) langs turiststien opp til Bukkhaugen vurderes ikke å være i strid med vernevedtakets formål og vurderes ikke påvirke verneverdiene negativt. Denne traseen er i utmark, delvis med våte partier, slik at her kan det lett oppstå kjørespor. Dersom man her bruker ATV med belter (som her omsøkt) vil faren for at det dannes kjørespor bli redusert og dersom man her følger de adferdsregler som er angitt vil man unngå at kjøringen ikke vil være i strid med vernevedtakets formål og ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig.

Kjøring med ATV i terrenget kan medføre at det dannes kjørespor noe som vil være i strid med verneformålet. Det er kjent at effekten av ATV på naturen i stor grad påvirkes av kjører. For å redusere faren for uønska effekt av kjøringa tillegges føre-var prinsippet stor vekt og det vedtas derfor klare atferdsregler.

Med unntak av dispensasjonen til Statskog fra 2013 er det ikke gitt dispensasjon for annen motorisert ferdsel på barmark i dette området.

Konklusjon

Den omsøkte kjøringen, ATV med belter og de innførte atferdsregler i tilknytning til kjøringa, vil kunne foregå uten at det er i strid med verneformålet og det vil ikke påvirke verneverdiene vesentlig

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Naturmangfoldloven

Forskrift om vern av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Kopi til:

Saltfjellet reinbeitedistrikt		8255	RØKLAND
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Løftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske ved Jim Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Beiarn kommune		8110	Moldjord
Statskog Fjelltjenesten avd. Mo ved Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Arkivsaksnr: 2013/7487-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 19.08.2014

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	34/2014	19.09.2014

Innfallsporther nasjonalparker Midtre Nordland nasjonalparkstyre - Oversikt og tilstand

Forslag til vedtak

Styret tar den framlagte oversikten over tilstand og behov ved de viktigste innfallsportene til nasjonalparkene i Midtre Nordland til orientering.

Styrets rolle i forhold til utbedring, vedlikehold og drift av innfallsportene:

- * *Styret bekoster oppsetting av informasjon om nasjonalparkene og skilting inn mot parkene*
- * *Styret kan bidra til dekning av kostnadene ved utbedring eller endring av innfallsportene for å unngå at disse er til sjenanse og ulempe for lokalbefolkningen*
- * *Før styret gir økonomisk bidrag til dekning av utbedring eller utvidelse av innfallsporther og p-plasser må ansvar for vedlikehold og brøyting av adkomstveier og p-plass, og vedlikehold av anlegg på lokalitetene avklares, samt hvem som har ansvar for å dekke kostandene ved dette arbeidet.*

*

*

Grunnlag

I styremøte 27.06.14 ble det lagt fram en foreløpig oversikt over innfallsporther inn til nasjonalparkene i Midtre Nordland.

Følgende vedtak ble gjort:

Styret tar den framlagte oversikten til etterretning, og ber sekretariatet utføre nødvendig dokumentasjon og registrering for å få en fullstendig oversikt over tilstand og behov ved de forskjellige hovedinnfallsportene til nasjonalparkene i Salten. Fullstendig oversikt legges fram på styremøte i september.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre ser det også som viktig å få skiltet innfallsportene med vegvesenets brune vegvisningsskilt som viser mål med særlig interesse for turisttrafikk.

Vedlagt en oversikt over de viktigste innfallsportene til de fem nasjonalparkene i Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt forvaltningsområde; Rago, Sjunkehatten, Junkerdal, Lahko og Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark m/landskapsverneområder. Oversikten viser i hvilke kommuner de forskjellige lokalitetene ligger, hva som finnes av anlegg, avstand til nærmeste hovedvei (E6 eller fylkesvei), status for eventuell adkomstvei og ansvarsforhold. Tilstanden og behov for utbedringer er også angitt i så stor grad en har oversikt over.

Det er registrert totalt 55 innfallsporarter inn til de fem nasjonalparkene i Midtre Nordland, av disse er det gjort et utvalg på totalt 30 innfallsporarter som er tatt med i vedlagt oversikt, dette er de innfallsporarterne som sekretariatet anser som viktigst og mest brukt inn til de forskjellige parkene.

Nedenfor en oversikt over antall lokaliteter for de forskjellige nasjonalparkene og kommunene.

	Rago	Sjunkhatten	Junkerdal	Saltfjellet - Svartisen m/lv	Lahko	Tot.
Sørfold	1	1				2
Fauske		2	1			3
Saltdal			4	4		8
Beiarn				4		4
Bodø		5		1		6
Meløy				3	2	5
Gildeskål					1	1
Rana				4		4
Rødøy						0
Sum	1	8	5	16	3	33

Tre av innfallsporarterne er felles for to av nasjonalparkene. For Sjunkhatten er også flere utgangspunkt for turer i samme utfartsområde slått sammen til en lokalitet, dette gjelder Røsvik, Vatnvatnet, Soløyvatnet og Kjerringøy.

Innfallsporarterne er av veldig forskjellig kvalitet og med stor forskjell på infrastruktur. Flere av lokalitetene ligger på privat grunn eller langs veier inn til kraftanlegg.

For noen av innfallsporarterne er det oppført konkrete behov som sekretariatet mener bør følges opp, men oversikten over tilstanden til innfallsporarterne er enda noe mangelfull, og for noen innfallsporarter er det nødvendig å gjøre en vurdering av lokaliteten sammen med oppsynet og kommunen.

En avklaring av grad av tilrettelegging ved de forskjellige innfallsporarterne er nødvendig, hvilke anlegg skal en innfallsporarter inneholde. Minimumskrav vil være informasjon om de forskjellige nasjonalparkene og bra kapasitet for transportmiddel ved lokaliteten. Det er også vært et ønske fra nasjonalparkstyret om lokalt tilpasset informasjonstavler ved enkelte innfallsporarter.

En bedre og mer enhetlig skilting av innfallsporarter og utgangspunkt er et felles behov for alle nasjonalparkene i Midtre Nordland.

En oversikt over ønskede skilt-plasseringer langs E6 og fylkesveier i Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt forvaltningsområde ble oversendt Statens Vegvesen 14.08.14 med anmodning om å få laget en plan for brunskilting av nasjonalparkene, viser til referatsak til styremøtet 19.09.14. Dette prosjektet vil bli fulgt opp av sekretariatet utover høsten / vinteren. I tillegg til en slik skilting vil det være et behov for bedre skilting langs kommunale veier og tilførselsveier inn til de forskjellige innfallsporarterne.

Vedlegg

- Oversikt viktige innfallsporarter for nasjonalparkene i Midtre Nordland

Nasjonalpark	Lokalitet	Kommune	Informasjon	P-plass - ant. plasser / ansvar	Toalett / ansvar	Sittegrupper	Hovedvei	Avstand fra hovedvei	Tilførselsvei - tilstand / ansvar	Annet	Behov
Rago	Lakshola	Sørfold	Stor info.tavle - standard + annen info.	10 plasser / kommunen	WC / kommunen	1 sittegruppe	Fv 617	2,5 km	Grusvei - god / Kommunen		Større parkeringsareal for besøkende i nasjonalparken, initiativ fra kommunen.
Junkerdal	Evenesdal - Forseng	Saltdal	Lita info.tavle - standard	10 - 15 plasser / Hytteforening	Nei	Nei	Fv 513	0			Innspill fra kommunen; behov for bedre tilrettelegging og info. i forbindelse med innfallsport Evenesdal.
	Sulitjelma - Skihytta	Fauske	Stor info.plakat + lokal info. på garasjevegg	> 100 plasser / kommunen	Utedo / ?	Nei	Fv 830 - Fv 543	0,6 km	Grusvei - god / Kommunen		
	Balvatnet	Saltdal	Informasjonsrom og oppholdsrom m/varme	40 plasser / Statskog + SKS?	Utedo / Statskog	2 sittegrupper	Fv 830 - Fv 543	12,5km	Grusvei - god / SKS - Statskog		
	Skaiti - Ner Skaiti	Saltdal	Lita info.tavle - standard	8 - 10 plasser / Hytteforening + kommunen	Nei	Nei	Rv 77	9 km	Grusvei - god / Kommunal. Siste 1,5 km, fra øvre Skaiti til nedre Skaiti, vinterstengt, enklere standard, brøyting og vedlikehold fellesprosjekt; hytteforening, nasjonalparkstyret og kommunen?		Langs siste 1,5 km, bru over elva bør utbedres - initiativ fra kommunen
Junkerdal og Saltfjellet	Storjord – Nordland nasjonalparksenter	Saltdal	God - nasjonalparksenter og stor informasjonstavle m/div. informasjon	Flere parkeringsområder - 120 plasser / Saltdal turistsenter og Nordland nasjonalparksenter	WC i Nordland nasjonalparksenter og Saltdal turistsenter	Flere i området	E6	0		Kafe og restaurant	
Saltfjellet	Holand / Engen (Engabreen)	Meløy	Holand: Stor tavle m/info. på begge sider. Stor info.plakat - utdatert + annen info. + info.plakat for kommunen. Engen - gamle kaia: Stor info.tavle - utdatert - vanskelig å finne.	Holand: 60 plasser. Bra standard - asfaltert / kommunen. Engen - gamle kaia: ? plasser	Holand: WC / kommunen?	Holand: 10 benker	Fv 17	0 km		Holand: Infopunkt og kiosk åpent i sommer sesongen.	Oppdatering av info.plakat.
	Blakkådalen	Rana	Nei	4 plasser / ?	Nei	Nei	Fv353	3 km	Dårlig grusvei. Vinterstengt / ?	Ganske dårlig skogvei med dårlig merking, tavle til Blakkådalen naturreservat	Oppdatering av info.plakat.
	Svartisvatnet	Rana	Stor info.tavle - utdatert + info.tavle med annen info.	25 plasser / kommunen?	Utedo / ?	1 sittegruppe	Fv353	5 km	Bra grusvei / ?	23 km fra E6, veldig gode fasiliteter, teltplass, toaletter, vann	Oppdatering av info.plakat.
	Storvollen - rasteplass	Rana	Stor info.tavle - utdatert + stor info.tavle Storlia nr	12 plasser / kommunen? / Statskog ?	Utedo / Kommunen - Statskog?	4 sittegrupper	E6	0 km		Rastebu og grillhus. Dårlig standart på toaletter og bua	Oppdatering av info.plakat. Bedre løsning på parkeringsforhold og adkomst opp i nasjonalparken.
	Storvoll ved brua		Enkel info.tavle m/liten plakat - utdatert.	4 plasser / Statens Vegvesen	Nei	Nei	E6	0 km			Oppdatering av info.plakat.
	Polarsirkelsenteret	Rana	Stor info.tavle - utdatert + info.tavle for kommunen	150 plasser / Polarsirkelsenteret?	WC i Polarsirkelsenteret	4 sittegrupper	E6	0 km		Senteret er åpent fra 1.5. til 1.9 og har omtrent 150 000 besøkende i året. Senteret mangler informasjon om nasjonalparken, har liten utstilling om polarsirkelen og filmvisning i auditoriet.	Oppdatering av info.plakat. Behov for mer synlig informasjon om nasjonalparken ute.
	Semka - vest	Saltdal	Stor info.tavle - utdatert + info.tavle for kommunen	100 plasser. Bra standard - asfaltert / Statens Vegvesen	Nei	1 sittebenkt + Rastebu m/to benker	E6	0 km		Rastebu av dårlig standard	Oppdatering av info.plakat. Opprusting av rastebu.
	Lønsdal stasjon	Saltdal	Enkel info.plakat - utdatert, på hytteveggen.	20 plasser / NSB	WC i NSB's venterom	2 sittebenker	E6	1,2 km	Bra (asfalt) / Kommunen - NSB?	Togstasjon	Oppdatering av info.plakat.

	Russånes	Saltdal	Enkel info.tavle m/liten plakat - utdatert.	20 plasser / kommunen	Nei	1 sittegruppe	E6	2,1 km	Bra grusvei / kommunen	Dårlig merket	Oppdatering av info.plakat. Rydde kratt rundt info.tavle og skilt. Opprusting sitteplass og info.tavle.
	Beiarfjellet - Reinhornheia tunell	Beiarn	Dobbel info.tavle m/liten plakat - utdatert + info. fra kommunen.	80 plasser / kommunen	Nei	Nei	Fv 813	0 km			Oppdatering av info.plakat. Oppholdsrom, toalett, bord /benker - ønske fra kommunen
	Beiarfjellet - Steinheivatnet	Beiarn	Enkel info.tavle m/liten plakat - utdatert. + Info.tavle m/Statskog info.	50 plasser / kommunen	Nei	Nei	Fv 813	0 km			Oppdatering av info.plakat. Dobbel info.tavle for all informasjon på lokaliteten.
	Skulneset, Tollådalen	Beiarn	Dobbel info.tavle m/stor plakat - utdatert	25 plasser / kommunen	Utedo / kommunen	Oppholdsrom - Skjeltersjø	Fv 494	12 km	Bra grusvei / Kommunen?	Dårlig merket fra fv 494, avstand fra veien er 12 km i stedet for 6 km (står på skiltet ved fv 494)	Oppdatering av info.plakat.
	Beiarstua DNT	Beiarn	Enkel info.plakat - utdatert, på hytteveggen + Stor info.tavle med lokalt tilpasset info.	10 plasser / Statskog?	Utedo / BOT - Statskog?	Bålplass m/gapahuk og 3 sittebenker	Fv 494	1,5 km	Bra grusvei / Kommunen?	Turistforeningshytte. Statskog tilrettelagt rasteplass med bra infrastruktur.	Oppdatering av info.plakat. Dårlig merket fra veien
Saltfjellet og Låhko	Fykan	Meløy	Stor info.tavle - utdatert + turistinformasjons-tavle	30 plasser / kommunen	Nei	Nei	Fv 17	2 km	Veldig bra (asfalt)		Oppdatering av info.plakat for Saltfjellet. Mangler skilt fra veien til parkeringsplassen
	Glomfjordfjellet	Meløy	Stor info.tavle - standard + annen info.	To p-plasser, 40 plasser + 41 plasser / Statkraft/kommunen?	Nei	Nei	Fv 17	8 km	Bra (asfalt) / Statkraft - Vinterstengt - åpnes til påske		Behov for info.tavle v/ øvre parkering
Låhko	Sundsford, Langvatnet	Gildeskål	Stor info.tavle m/liten plakat - standard + annen info.	7 plasser / Statkraft?	Nei	Nei	Fv 17	15 km	Bra grusvei -Vinterstengt /Statkraft		
Sjunkhatten	Fridalen	Fauske	Lita info.tavle - standard ved reinbrua.	>100 plasser / kommunen	Utedo / kommunen	2 sittegrupper	Fv 530	0 km		Info.tavle på p-plass/rasteplass tatt ned.	Hovedinnfallssport. Behov for vedlikehold og oppgradering av raste- og info.plass. Toalett, nye sittegrupper og stor info.tavle.
	Hola, Vestvatnli	Fauske	Lita info.tavle - standard	5 - 10 plasser / kommunen	Nei	Tilrettelagt rasteplass med grill, bord og benker / grunneierlag?	Fv 530	3,8 km	Grusvei - god. Første 1,6 km kommunalt ansvar, siste 2,2 km vinterstengt / Kommunen / Privat?	Stort rasteområde med bord, flere benker og grill	
	Røsvik - Storbakken, Brygga, Kirkegården	Sørfold	Lita info.tavle - standard, ved alle tre utgangspunkt	5 plasser Storbakken, ? parkering brygga, ca. 10 plasser kirkegården / kommunen	Nei	Nei	Fv 826	0 km			Hovedinnfallssport Røsvik, jfr Forvaltningsplan. Behov for bedre tilrettelegging for utfart?
	Vatnvatnet - Vatnet, Klubbvatnet, Heggmoen	Bodø	Lita info.tavle - standard, ved alle tre utgangspunkt	15 plasser Vatnet + 5 plasser Klubbvatnet / kommunen + p-plasser SKS, Heggmoen	Nei	Nei	Rv 80	5 km /8 km /10 km	God / kommunal		Hovedinnfallssport Vatnvatnet, jfr Forvaltningsplan. Behov for bedre tilrettelegging for utfart?
	Soløyvatnet - Erlingbu; Heia og Arlia	Bodø	Lita info.tavle - standard, ved begge utgangspunkt	Store p-plasser Heia og Arlia / kommunen	Nei	Nei	Fv 576	0 km		Stor utfart opp til Erlingbu, men ingen stor utfart inn i nasjonalparken	Viktig innfallssport til parken?
	Skau - Skautuva	Bodø	Lita info.tavle - standard	7 plasser / kommunen	Nei	Nei	Fv 834	0 km			
	Nordlivatnet - Finnkonakken	Bodø	Lita info.tavle - standard	5 plasser / kommunen	Nei	Nei	Fv 834	0 km			
	Kjerringsøy; Tverrbakken / Ryevatnet og Øyjorda	Bodø	Lita info.tavle - standard, ved begge utgangspunkt	4 plasser ved Tverrbakken / Ryevatnet / privat. Øyjorda - snuplass og privat.	Nei	Nei	Fv 571			Øyjorda - privat brygge	Behov for tilgang for allmenheten til brygga på Øyjorda?